

# Europeiska unionens officiella tidning

# L 284



Svensk utgåva

## Lagstiftning

sextioförsta årgången

12 november 2018

### Innehållsförteckning

#### I Lagstiftningsakter

#### FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1670 av den 23 oktober 2018 om ändring av förordning (EG) nr 110/2008 vad gäller nominella mängder för utsläppandet på unionsmarknaden av enkeldestillerad *shochu* som framställts i enkelpanna och buteljerats i Japan ..... 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1671 av den 23 oktober 2018 om ändring av förordning (EU) 2017/825 för att öka finansieringsramen för stödprogrammet för strukturreformer och anpassa det allmänna målet ..... 3
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1672 av den 23 oktober 2018 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen och om upphävande av förordning (EG) nr 1889/2005 ..... 6

#### DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1673 av den 23 oktober 2018 om bekämpande av penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser ..... 22

# SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

BESLUT

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2018/1674 av den 23 oktober 2018 om ändring av rådets beslut 2003/17/EG vad gäller likvärdighet av fältbesiktningar i Förbundsrepubliken Brasilien av utsädesodlingar av foderväxter och stråsäd och om likvärdighet av utsäde av foderväxter och stråsäd som produceras i Förbundsrepubliken Brasilien, samt vad gäller likvärdighet av fältbesiktningar i Republiken Moldavien av utsädesodlingar av stråsäd, köksväxter och olje- och spånadsväxter och om likvärdighet av utsäde av stråsäd, köksväxter och olje- och spånadsväxter som produceras i Republiken Moldavien ..... 31
- 

II *Icke-lagstiftningsakter*

BESLUT

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2018/1675 av den 2 oktober 2018 om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan från Nederländerna – EGF/2018/001 NL/Finansiella tjänster) ..... 36
- 

**Rättelser**

- ★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008) ..... 38

## I

(Lagstiftningsakter)

## FÖRORDNINGAR

## EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2018/1670

av den 23 oktober 2018

**om ändring av förordning (EG) nr 110/2008 vad gäller nominella mängder för utsläppandet på unionsmarknaden av enkeldestillerad *shochu* som framställts i enkelpanna och buteljerats i Japan**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande <sup>(1)</sup>,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet <sup>(2)</sup>, och

av följande skäl:

- (1) Den 29 november 2012 antog rådet ett beslut om bemyndigande för kommissionen att inleda förhandlingar med Japan om ett frihandelsavtal.
- (2) Förhandlingarna om ett avtal emellan Europeiska unionen och Japan om ett ekonomiskt partnerskap (nedan kallat *avtalet*) slutfördes med tillfredsställande resultat och avtalet undertecknades den 17 juli 2018.
- (3) I bilaga 2-D till avtalet anges att enkeldestillerad *shochu*, såsom definierad i artikel 3.10 i Japans spritskattelag (lag nr 6 från 1953), framställd i enkelpanna och buteljerad i Japan, får släppas ut på unionsmarknaden i traditionella flaskor på fyra go (合) och en sho (升), vilket motsvarar nominella mängder på 720 ml respektive 1 800 ml, under förutsättning att andra tillämpliga krav i unionens lagstiftning är uppfyllda.
- (4) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG <sup>(3)</sup> föreskrivs att färdigförpackade produkter endast kan släppas ut på unionsmarknaden om de är färdigförpackade i de nominella mängder som anges i punkt 1 i bilagan till det direktivet. När det gäller spritdrycker anges i punkt 1 i bilagan till direktiv 2007/45/EG nio nominella mängder i intervallet 100 ml–2 000 ml. Bland dessa nominella mängder återfinns inte mängderna 720 ml och 1 800 ml, dvs. de nominella mängder som används i Japan för buteljering och saluföring av enkeldestillerad *shochu* framställd i enkelpanna.
- (5) Det krävs således ett undantag från de nominella mängder för spritdrycker som föreskrivs i bilagan till direktiv 2007/45/EG för att säkerställa att enkeldestillerad *shochu*, framställd i enkelpanna och buteljerad i Japan kan, i överensstämmelse med bilaga 2-D till avtalet, släppas ut på unionsmarknaden i flaskstorlekar om 720 ml och 1 800 ml, vilket motsvarar de traditionella japanska flaskstorlekarna fyra go (合) respektive en sho (升).

<sup>(1)</sup> EUT C 367, 10.10.2018, s. 119.

<sup>(2)</sup> Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 september 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 oktober 2018.

<sup>(3)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG av den 5 september 2007 om fastställande av bestämmelser för färdigförpackade varors nominella mängder, om upphävande av rådets direktiv 75/106/EEG och 80/232/EEG samt om ändring av rådets direktiv 76/211/EEG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 17).

- (6) Undantaget från direktiv 2007/45/EG måste införas genom en ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 <sup>(1)</sup> för att säkerställa att enkeldestillerad *shochu*, framställd i enkelpanna och buteljerad i Japan, kan släppas ut på marknaden samtidigt i samtliga medlemsstater när avtalet träder i kraft.
- (7) Förordning (EG) nr 110/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) För att säkerställa genomförandet av avtalet vad gäller utsläppandet på unionsmarknaden av enkeldestillerad *shochu*, framställd i enkelpanna och buteljerad i Japan, bör denna förordning tillämpas från och med den dag då avtalet träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

#### Artikel 1

Följande artikel ska införas i kapitel IV i förordning (EG) nr 110/2008:

”Artikel 24a

#### **Undantag från krav avseende nominella mängder i direktiv 2007/45/EG**

Genom undantag från artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG (\*), och från den sjätte raden i punkt 1 i bilagan till det direktivet, får enkeldestillerad *shochu* (\*\*), framställd i enkelpanna och buteljerad i Japan, släppas ut på unionsmarknaden i nominella mängder på 720 ml och 1 800 ml.

---

(\*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG av den 5 september 2007 om fastställande av bestämmelser för färdigförpackade varors nominella mängder, om upphävande av rådets direktiv 75/106/EEG och 80/232/EEG samt om ändring av rådets direktiv 76/211/EEG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 17).

(\*\*) Enligt vad som avses i bilaga 2-D till avtalet mellan Europeiska unionen och Japan om ett ekonomiskt partnerskap.”

#### Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med dagen för ikraftträdandet av avtalet.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 23 oktober 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

K. EDTSTADLER

Ordförande

---

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16).

## EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2018/1671

av den 23 oktober 2018

## om ändring av förordning (EU) 2017/825 för att öka finansieringsramen för stödprogrammet för strukturreformer och anpassa det allmänna målet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 175 tredje stycket och artikel 197.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande <sup>(1)</sup>,med beaktande av Regionkommitténs yttrande <sup>(2)</sup>,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet <sup>(3)</sup>, och

av följande skäl:

- (1) Unionen får stödja medlemsstaternas ansträngningar, på deras begäran, för att förbättra deras administrativa förmåga att genomföra unionsrätten.
- (2) Stödprogrammet för strukturreformer (nedan kallat *programmet*) inrättades med målsättningen att stärka medlemsstaternas kapacitet att förbereda och genomföra tillväxtfrämjande förvaltnings- och strukturreformer av unionsintresse, inklusive genom att erbjuda bistånd med att använda unionsfonderna på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Stöd enligt programmet ges av kommissionen på begäran av en medlemsstat och kan omfatta ett brett spektrum av politikområden. Motståndskraftiga ekonomier och motståndskraftiga samhällen, byggda på starka ekonomiska, sociala och territoriella strukturer, som gör det möjligt för medlemsstaterna att på ett effektivt sätt absorbera chocker och att snabbt återhämta sig från dem, bidrar till ekonomisk och social sammanhållning och frigör tillväxtpotential. Medlemsstaterna bör, i enlighet med det egna rättssystemet, uppmuntra nationella och regionala offentliga myndigheter och aktörer att bidra och delta på lämpligt sätt. Institutionella reformer, förvaltningsreformer och tillväxtfrämjande strukturreformer, av vikt för medlemsstaterna, samt lokalt ansvarstagande för strukturreformer av unionsintresse är viktiga verktyg för att åstadkomma detta.
- (3) Ändamålsenlig spridning av information om programmets åtgärder och verksamheter och deras resultat på unionsnivå, nationell nivå respektive regional nivå är av grundläggande betydelse för att öka medvetenheten om programmets resultat, säkerställa synlighet och informera om resultat på plats.
- (4) Med tanke på att begäran om stöd kan överstiga programmets tillgängliga anslag bör den berörda medlemsstaten i lämpliga fall ange sina prioriteringar under förfarandet för begäran om stöd. I det sammanhanget bör man uppmärksamma begäranden om stöd med koppling till den europeiska planeringsterminen och till politikområden som rör sammanhållning, innovation, sysselsättning och smart och hållbar tillväxt. Programmet bör komplettera andra instrument så att överlappningar undviks.
- (5) Med tanke på att programmet inte ger ekonomiskt stöd till medlemsstaterna utan endast tekniskt stöd syftar det inte till att ersätta ekonomiskt stöd från nationella budgetar.
- (6) Medlemsstaterna har nyttjat stöd enligt programmet i högre utsträckning än vad som ursprungligen förväntades. Baserat på deras uppskattade värde har de begäranden om stöd som kommissionen tagit emot under cykeln för 2017 väsentligen överstigit det tillgängliga årliga anslaget. Under cykeln för 2018 var det uppskattade värdet av de begäranden som tagits emot fem gånger större än de finansiella medel som var tillgängliga för det året. Nästan alla medlemsstaterna har begärt stöd enligt programmet och begärandena har varit fördelade över alla de politikområden som programmet omfattar.

<sup>(1)</sup> EUT C 237, 6.7.2018, s. 53.

<sup>(2)</sup> EUT C 247, 13.7.2018, s. 54.

<sup>(3)</sup> Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 september 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 oktober 2018.

- (7) Att öka den ekonomiska och sociala sammanhållningen genom strukturreformer som gynnar unionen och är förenliga med unionens principer och värderingar är av avgörande betydelse för att stödja den ekonomiska motståndskraften samt för framgångsrikt deltagande och stärkt real konvergens i Ekonomiska och monetära unionen, vilket säkerställer unionens långsiktiga stabilitet och välbefinnande. Detta är lika viktigt för de medlemsstater som inte har euron som valuta, för att de ska kunna förbereda sig inför anslutning till euroområdet, som för medlemsstaterna i euroområdet.
- (8) Det är därför lämpligt att betona i programmets allmänna mål, inom ramen för dess bidrag när det gäller att vidta åtgärder som svar på ekonomiska och sociala utmaningar, att ett stärkande av den ekonomiska och sociala sammanhållningen, konkurrenskraften, produktiviteten, den hållbara tillväxten, jobbskapandet, investeringarna och den sociala delaktigheten också kan bidra till att förbereda de medlemsstater som inte har euron som valuta inför ett framtida deltagande i euroområdet.
- (9) I syfte att uppnå de allmänna och specifika målen, och inom ramen för de stödberättigande åtgärder som ska finansieras genom programmet, bör det anges att programmets åtgärder och verksamheter också bör kunna stödja reformer som kan hjälpa medlemsstater att förbereda sig inför anslutning till euroområdet, samtidigt som principen om likabehandling av alla medlemsstater respekteras.
- (10) För att möta den ökande efterfrågan på stöd från medlemsstaternas sida och med tanke på behovet av att stödja genomförandet av strukturreformer av unionsintresse, även i de medlemsstater som inte har euron som valuta, i deras förberedelser inför anslutning till euroområdet, bör det finansiella anslaget för programmet ökas till en nivå som är tillräcklig för att unionen ska kunna tillhandahålla stöd som täcker behoven i de medlemsstater som har begärt det och som används i enlighet med principer om sund ekonomisk förvaltning. Ökningen får inte påverka andra sammanhållningspolitiska prioriteringar negativt. Medlemsstaterna bör inte heller vara skyldiga att föra över sina nationella och regionala anslag från de Europeiska struktur- och investeringsfonderna.
- (11) För att kunna tillhandahålla stöd av god kvalitet så snabbt som möjligt bör kommissionen kunna använda delar av finansieringsramen för att också täcka kostnaderna för verksamheter till stöd för programmet, exempelvis utgifter i samband med kvalitetskontroll och övervakning samt utvärdering av projekt på plats. Dessa verksamheter är viktiga för att säkerställa effektivitet i projektgenomförandet.
- (12) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/825 <sup>(1)</sup> bör därför ändras i enlighet med detta.
- (13) I syfte att möjliggöra en snabb tillämpning av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

#### Artikel 1

Förordning (EU) 2017/825 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

#### Allmänt mål

Programmets allmänna mål är att bidra till institutionella reformer, förvaltningsreformer och tillväxtfrämjande strukturreformer i medlemsstaterna genom att ge nationella myndigheter stöd när det gäller åtgärder som syftar till att reformera och stärka institutioner, styrning, offentlig förvaltning och ekonomiska och sociala sektorer som svar på ekonomiska och sociala utmaningar, med sikte på att stärka sammanhållningen, konkurrenskraften, produktiviteten, den hållbara tillväxten, jobbskapandet, investeringarna och den sociala delaktigheten samt att bidra till real konvergens i unionen, vilket också kan förbereda för deltagande i euroområdet, särskilt vad gäller ekonomiska styrprocesser, inklusive genom bistånd med att använda unionsfonderna på ett effektivt, ändamålsenligt och transparent sätt.”

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/825 av den 17 maj 2017 om inrättande av stödprogrammet för strukturreformer för perioden 2017–2020 och om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 1305/2013 (EUT L 129, 19.5.2017, s. 1).

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 5a

**Stöd för förberedelser för medlemskap i euroområdet**

I syfte att eftersträva de mål som fastställs i artiklarna 4 och 5 och inom ramen för de stödberättigande åtgärder som avses i artikel 6 får programmet finansiera åtgärder och verksamhet även till stöd för reformer som kan hjälpa medlemsstater att förbereda sig inför anslutning till euroområdet.”

3. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Finansieringsramen för programmets genomförande fastställs till 222 800 000 EUR i löpande priser.”

b) I punkt 2 ska följande mening läggas till:

”Utgifterna får också täcka kostnader för annan stödverksamhet såsom kvalitetskontroll och övervakning av stödprojekt på plats.”

4. I artikel 16.2 ska följande led läggas till:

”f) genomförande av stödåtgärder.”

*Artikel 2*

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 23 oktober 2018.

*På Europaparlamentets vägnar*

A. TAJANI

*Ordförande*

*På rådets vägnar*

K. EDTSTADLER

*Ordförande*

---

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2018/1672****av den 23 oktober 2018****om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen och om upphävande av förordning (EG) nr 1889/2005**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 33 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande <sup>(1)</sup>,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet <sup>(2)</sup>, och

av följande skäl:

- (1) Främjandet av en harmonisk, hållbar och inkluderande utveckling av den inre marknaden som ett område där varor, människor, tjänster och kapital kan röra sig fritt och säkert är en av unionens prioriteringar.
- (2) Återinförsel av vinning från olaglig verksamhet till ekonomin och omdirigering av pengar för att finansiera olaglig verksamhet skapar snedvridning och orättvisa konkurrensnackdelar för laglydiga personer och företag, och utgör därför ett hot mot den inre marknads funktion. Dessutom främjar dessa ageranden brottsliga handlingar och terroristverksamhet som hotar säkerheten för unionens medborgare. Följaktligen har unionen vidtagit åtgärder för att skydda sig.
- (3) En av grundpelarna för de åtgärder som vidtagits av unionen var rådets direktiv 91/308/EEG <sup>(3)</sup>, där ett antal åtgärder och skyldigheter fastställdes för finansiella institut, juridiska personer och vissa yrken, bland annat bestämmelser om transparens och dokumentering samt *kundkännedom*, och fastställdes en skyldighet att rapportera misstänkta transaktioner till de nationella finansunderrättelseenheterna (nedan kallade FIU). FIU inrättades som kontaktpunkter för granskning av sådana transaktioner, kontakt med motsvarande enheter i andra länder och, vid behov, kontakt med rättsliga myndigheter. Direktiv 91/308/EEG har sedermera ändrats och ersatts med nya åtgärder. Bestämmelserna för förebyggande och förhindrande av penningtvätt fastställs för närvarande i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 <sup>(4)</sup>.
- (4) Med tanke på risken för att tillämpningen av direktiv 91/308/EEG skulle leda till en ökad förflyttning av kontanta medel i olagliga syften, vilket skulle kunna utgöra ett hot mot det finansiella systemet och den inre marknaden, kompletterades direktivet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 <sup>(5)</sup>. Syftet med den förordningen är att förebygga, förhindra och upptäcka penningtvätt och finansiering av terrorism genom att fastställa ett system av kontroller som är tillämpliga på fysiska personer som reser in i eller ut ur unionen och medför kontanta medel eller överlåtbara innehavarinstrument till ett värde av minst 10 000 EUR eller motsvarande belopp i andra valutor. Begreppet *förs in i eller ut ur unionen* eller *reser in i eller ut ur unionen* bör definieras som tillämpligt för unionens territorium enligt definitionen i artikel 355 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt (EUF-fördraget), för att säkerställa att den här förordningen har bredast möjliga tillämpningsområde och att inga områden skulle bli undantagna från dess tillämpning och utgöra möjligheter att kringgå tillämpliga kontroller.
- (5) Genom förordning (EG) nr 1889/2005 genomfördes inom gemenskapen de internationella standarder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism vilka utarbetats av arbetsgruppen för finansiella åtgärder (nedan kallad FATF).

<sup>(1)</sup> EUT C 246, 28.7.2017, s. 22.

<sup>(2)</sup> Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 september 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 oktober 2018.

<sup>(3)</sup> Rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar (EGT L 166, 28.6.1991, s. 77).

<sup>(4)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

<sup>(5)</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen (EUT L 309, 25.11.2005, s. 9).



- (6) FATF bildades vid G7-mötet som hölls i Paris 1989 och är ett mellanstatligt organ som fastställer standarder och främjar det effektiva genomförandet av rättsliga, reglerande och operativa åtgärder för bekämpning av penningtvätt, finansiering av terrorism och andra därmed sammanhängande hot mot det internationella finansiella systemets integritet. Flera medlemsstater är medlemmar i FATF eller företrädna i FATF genom regionala organ. Unionen företräds i FATF av kommissionen och har åtagit sig att effektivt genomföra FATF:s rekommendationer. FATF:s rekommendation 32 om kontantkurirer fastställer att det bör finnas åtgärder om lämpliga kontroller av gränsöverskridande förflyttningar av kontanta medel.
- (7) I direktiv (EU) 2015/849 fastställs och beskrivs ett antal brottsliga handlingar där vinningen skulle kunna bli föremål för penningtvätt eller kunna användas till finansiering av terrorism. Vinningen av dessa brottsliga handlingar förs ofta över unionens yttre gränser i syfte att tvättas eller användas för finansiering av terrorism. Denna förordning bör ta detta i beaktande och fastställa ett regelverk som utöver att bidra till förebyggande och förhindrande av penningtvätt, och särskilt förbrott såsom skattebrott enligt definitionen i nationell rätt och finansiering av terrorism som sådan, även underlättar förebyggande, förhindrande, upptäckt och utredning av de brottsliga handlingar som definieras i direktiv (EU) 2015/849.
- (8) Insikterna har ökat om de mekanismer som används för överföring av olagligt förvärvade vinningar över gränserna. Till följd av detta har FATF:s rekommendationer uppdaterats, direktiv (EU) 2015/849 har infört förändringar av unionens rättsliga ram och ny bästa praxis har utvecklats. Mot bakgrund av denna utveckling och på grundval av utvärderingen av den befintliga unionslagstiftningen behöver förordning (EG) nr 1889/2005 ändras. Med tanke på de omfattande ändringar som skulle krävas bör dock förordning (EG) nr 1889/2005 upphävas och ersättas med en ny förordning.
- (9) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att enligt nationell rätt föreskriva ytterligare nationella kontroller av förflyttningar av kontanta medel inom unionen, förutsatt att dessa kontroller är förenliga med unionens grundläggande friheter, i synnerhet artiklarna 63 och 65 i EUF-fördraget.
- (10) En uppsättning regler på unionsnivå som skulle möjliggöra jämförbara kontroller av kontanta medel inom unionen skulle i hög grad underlätta insatserna för att förebygga och förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (11) Denna förordning gäller inte unionens eller medlemsstaternas åtgärder enligt artikel 66 i EUF-fördraget för att begränsa kapitalrörelser som orsakar eller hotar att orsaka allvarliga svårigheter för den ekonomiska och monetära unionens funktion eller enligt artiklarna 143 och 144 i EUF-fördraget som ett resultat av en plötslig kris i betalningsbalansen.
- (12) Tullmyndigheterna bör fortsätta att fungera som de behöriga myndigheterna för tillämpningen av denna förordning, med beaktande av deras närvaro vid unionens yttre gränser, deras expertis i utförandet av kontroller av passagerare och gods som passerar de yttre gränserna och den erfarenhet de har fått genom tillämpningen av förordning (EG) nr 1889/2005. Samtidigt bör medlemsstaterna fortsätta att även kunna utse andra nationella myndigheter som arbetar vid de yttre gränserna till behöriga myndigheter. Medlemsstaterna bör fortsätta att erbjuda lämplig utbildning för den personal som arbetar vid tullmyndigheter och andra nationella myndigheter så att de ska kunna utföra dessa kontroller, inbegripet av kontantbaserad penningtvätt.
- (13) Ett av de centrala begrepp som används i denna förordning är *kontanta medel*, som bör definieras som bestående av fyra kategorier: kontanter, överlåtbara innehavarinstrument, råvaror som används som mycket likvida värdebevarare och vissa typer av förbetalda kort. Det är sannolikt att vissa överlåtbara innehavarinstrument, råvaror som används som mycket likvida värdebevarare och förbetalda kort som inte är kopplade till ett bankkonto och som kan lagra penningssummor vilka är svåra att upptäcka, på grund av sina egenskaper används i stället för kontanter som ett anonymt medel för att föra värde över de yttre gränserna på ett sätt som inte kan spåras genom de offentliga myndigheternas traditionella tillsynssystem. I denna förordning bör därför de väsentliga delarna av definitionen av *kontanta medel* fastställas, medan kommissionen bör ha möjlighet att ändra de icke-väsentliga delarna i denna förordning för att svara på brottslingars och deras medhjälparens försök att kringgå en åtgärd som endast reglerar en typ av mycket likvida värdebevarare genom att föra en annan typ över de yttre gränserna. Om bevis på ett sådant beteende i stor skala upptäcks är det viktigt att åtgärder snabbt vidtas för att åtgärda situationen. Trots den höga risknivå som är förknippad med virtuella valutor, vilket framgår i kommissionens rapport av den 26 juni 2017 om bedömningen av de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar den inre marknaden och berör gränsöverskridande verksamheter, har tullmyndigheterna inte befogenheter att övervaka dem.

- (14) Överlåtbara innehavarinstrument gör det möjligt för den fysiska innehavaren att göra ett betalningskrav på ett visst belopp utan att registreras eller nämnas vid namn. De kan lätt användas för att överföra avsevärda belopp av värde och har stora likheter med kontanter i fråga om likviditet, anonymitet och riskerna för missbruk.
- (15) Råvaror som används som mycket likvida värdebevarare har ett stort värde i förhållande till sin volym, för vilka det existerar en lättillgänglig internationell handelsmarknad som gör att de kan omvandlas till kontanter till endast låga transaktionskostnader. Sådana råvaror presenteras huvudsakligen på ett standardiserat sätt som gör det möjligt att snabbt verifiera deras värde.
- (16) Förbetalda kort är icke-nominella kort som innehåller eller ger tillgång till penningvärde eller medel som kan användas för betalningstransaktioner, för köp av varor eller tjänster eller för att lösa in kontanter. De är inte kopplade till ett bankkonto. Förbetalda kort omfattar anonyma förbetalda kort enligt direktiv (EU) 2015/849. De används allmänt i en mängd olika lagliga syften och vissa av dessa instrument är också av klart samhällsintresse. Sådana förbetalda kort kan lätt överföras och användas för att överföra betydande värde över de yttre gränserna. Det är därför nödvändigt att inkludera sådana förbetalda kort i definitionen av kontanta medel, i synnerhet om de kan köpas utan förfaranden för kundkontroll. Detta kommer att göra det möjligt att utvidga kontrollerna till att omfatta vissa typer av förbetalda kort, med beaktande av tillgänglig teknik, om det finns bevis som motiverar detta och under förutsättning att sådana kontroller utvidgas med vederbörligt beaktande av om det är proportionellt och verkställbart i praktiken.
- (17) För att förebygga och förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism bör det införas en skyldighet för fysiska personer som reser in i eller ut ur unionen att anmäla kontanta medel. För att inte på ett otillbörligt sätt begränsa den fria rörligheten eller överbelasta medborgare och myndigheter med administrativa formaliteter bör skyldigheten vara föremål för ett tröskelvärde på 10 000 EUR. Det bör tillämpas på bärare som medför sådana belopp på sin person, i sitt bagage eller i det transportmedel de använder för att passera de yttre gränserna. De bör åläggas att ge de behöriga myndigheterna tillgång till de kontanta medlen för kontroll, och vid behov lägga fram dem för dessa myndigheter. Definitionen av *bärare* bör tolkas så att den utesluter transportföretag som utför yrkesmässig transport av varor eller personer.
- (18) När det gäller förflyttningar av oledsagade kontanta medel, till exempel kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen i postpaket, kurirleveranser, oledsagat bagage eller last i containrar, bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att kräva att avsändaren, mottagaren eller en företrädare för dessa lämnar en redovisning, systematiskt eller från fall till fall, i enlighet med nationella förfaranden. Denna redovisning bör omfatta en rad uppgifter vilka inte ingår i den sedvanliga dokumentation som uppvisas för tullen, såsom transportdokument och tulldeklarationer. Sådana uppgifter är medlens geografiska ursprung, destination, ekonomiska ursprung och avsedda användning. Skyldigheten att redovisa oledsagade kontanta medel bör vara föremål för ett identiskt tröskelvärde som det som gäller kontanta medel som medförs av bärare.
- (19) Ett antal standardiserade uppgifter bör registreras om förflyttningen av kontanta medel, såsom personuppgifter om anmälar, ägaren eller mottagaren samt uppgifter om det ekonomiska ursprunget och den avsedda användningen av de kontanta medlen för att uppnå målen med denna förordning. I synnerhet är det nödvändigt att anmälar, ägaren eller mottagaren tillhandahåller sina personuppgifter enligt sina identitetshandlingar, i syfte att minimera risken för fel avseende deras identitet och förseningar till följd av senare behov av kontroll.
- (20) När det gäller skyldigheten att anmäla ledsagade kontanta medel och skyldigheten att redovisa oledsagade kontanta medel bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att utföra alla nödvändiga kontroller av personer, deras bagage, det transportmedel som används för att passera de yttre gränserna och alla oledsagade försändelser eller behållare som passerar gränsen och som kan innehålla kontanta medel, eller ett transportmedel varmed de fraktas. Vid underlåtenhet att fullgöra de skyldigheterna bör de behöriga myndigheterna utarbeta en anmälan på tjänstens vägnar för senare överföring av informationen i fråga till andra myndigheter.
- (21) För att säkerställa enhetlig tillämpning av de behöriga myndigheternas kontroller bör dessa i huvudsak baseras på en riskanalys, i syfte att identifiera och utvärdera riskerna och utarbeta nödvändiga motåtgärder.

- (22) Inrättandet av en gemensam ram för riskhantering bör inte hindra de behöriga myndigheterna från att utföra stickprovskontroller eller spontana kontroller när de bedömer att sådana är nödvändiga.
- (23) Om de behöriga myndigheterna upptäcker kontanta medel till ett mindre belopp än tröskelvärdet, men de kontanta medlen skulle kunna ha anknytning till brottsliga handlingar som omfattas av denna förordning, bör de i fall av ledsagade kontanta medel kunna registrera information om bäraren, ägaren och i förekommande fall den avsedda mottagaren av de kontanta medlen, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, uppgifter om arten och mängden eller värdet av de kontanta medlen, dess ekonomiska ursprung och avsedda användning.
- (24) I fall av oledsagade kontanta medel bör de behöriga myndigheterna kunna registrera information om anmälaren, ägaren, avsändaren och mottagaren eller den avsedda mottagaren av de kontanta medlen, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, uppgifter om arten och mängden eller värdet av de kontanta medlen, dess ekonomiska ursprung och avsedda användning.
- (25) Denna information bör vidarebefordras till FIU i den berörda medlemsstaten som ska se till att FIU översänder all relevant information spontant eller på begäran till FIU i de andra medlemsstaterna. Dessa enheter är utsedda till kontaktpunkter i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism, och de mottar och behandlar information från olika källor, såsom finansiella institut, och analyserar den informationen för att fastställa om det finns skäl för ytterligare utredning, vilka kanske inte är uppenbara för de behöriga myndigheter som samlar in anmälningarna och utför kontroller enligt denna förordning. För att garantera ett effektivt informationsflöde bör alla FIU vara uppkopplade till det tullinformationssystem (TIS) som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 515/97 <sup>(1)</sup>, och de uppgifter som tas fram eller utbyts av behöriga myndigheter och FIU bör vara förenliga och jämförbara.
- (26) Med tanke på vikten av ett effektivt utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna, inbegripet FIU inom den rättsliga ram som täcker sådana enheter, för att kunna göra en framgångsrik uppföljning av denna förordning, och med beaktande av behovet av att stärka samarbetet mellan FIU i unionen, bör kommissionen senast den 1 juni 2019 bedöma möjligheten att inrätta en gemensam mekanism för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (27) Upptäckt av belopp i kontanta medel under tröskelvärdet i situationer där det finns tecken på brottsliga handlingar är mycket relevant i detta sammanhang. Följaktligen bör det också vara möjligt att dela information om belopp under tröskelvärdet med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater om det finns tecken på brottsliga handlingar.
- (28) Med beaktande av att förflyttningen av kontanta medel som är föremål för kontroll enligt denna förordning sker längs hela den yttre gränsen, och sett till svårigheten att agera när de kontanta medlen har lämnat den plats där de förs in eller ut och den därmed sammanhängande risken om till och med små belopp används på ett olagligt sätt bör de behöriga myndigheterna ha möjlighet att tillfälligt kvarhålla kontanta medel under vissa omständigheter, med tillämpande av kontroller och motvikter: för det första då skyldigheten att anmäla eller redovisa kontanta medel inte har uppfyllts och, för det andra, då det finns tecken på brottsliga handlingar, oberoende av mängden kontanta medel eller om de kontanta medlen är ledsagade eller oledsagade. Mot bakgrund av karaktären av sådant tillfälligt kvarhållande och den effekt det kan ha på den fria rörligheten och rätten till egendom bör perioden för kvarhållandet begränsas till den absolut kortaste tid som krävs för att andra behöriga myndigheter ska kunna fastställa om det finns skäl för ytterligare åtgärder, såsom undersökningar eller beslagtagnande av de kontanta medlen på grundval av andra rättsliga instrument. Ett beslut att tillfälligt kvarhålla kontanta medel enligt denna förordning bör åtföljas av en motivering och bör innehålla en tillräcklig beskrivning av de specifika faktorer som har gett upphov till åtgärden. Det bör vara möjligt att förlänga perioden för tillfälligt kvarhållande av de kontanta medlen i särskilda och vederbörligen utvärderade fall, till exempel när de behöriga myndigheterna stöter på svårigheter att erhålla information om eventuell brottslig verksamhet, bland annat när kommunikation med ett tredjeland erfordras, när dokument måste översättas eller när det är svårt att identifiera och kontakta avsändaren eller mottagaren i fall av oledsagade kontanta medel. Om det vid utgången av perioden för kvarhållande inte har fattats något beslut gällande ytterligare åtgärder eller om den behöriga myndigheten beslutar att det inte finns några skäl att kvarhålla de kontanta medlen längre bör dessa omedelbart släppas, beroende på situationen, den person från vilken de kontanta medlen tillfälligt kvarhölls, bäraren eller ägaren.

<sup>(1)</sup> Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

- (29) I syfte att öka medvetenheten om denna förordning bör medlemsstaterna i samarbete med kommissionen utveckla lämpligt informationsmaterial om skyldigheten att anmäla eller redovisa kontanta medel.
- (30) Det är viktigt att de behöriga myndigheter som samlar in information enligt den här förordningen översänder den i tid till den nationella FIU, för att FIU ska kunna göra ytterligare analyser och jämförelser av informationen med andra uppgifter enligt direktiv (EU) 2015/849.
- (31) Om de behöriga myndigheterna vid tillämpningen av denna förordning registrerar en underlåtenhet att anmäla eller redovisa kontanta medel eller när det finns tecken på brottsliga handlingar bör de skyndsamt dela den informationen med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater genom lämpliga kanaler. Ett sådant utbyte av uppgifter skulle vara proportionellt med tanke på att en person som har åsidosatt skyldigheten att anmäla eller redovisa kontanta medel och som har gripits i en medlemsstat sannolikt skulle välja att resa in i eller ut ur en annan medlemsstat, där de behöriga myndigheterna inte har någon kunskap om personens tidigare överträdelser. Utbytet av sådan information bör göras obligatoriskt, för att säkerställa konsekvent tillämpning i alla medlemsstater. Om det finns tecken på att de kontanta medlen har anknytning till brottsliga handlingar som skulle kunna skada unionens ekonomiska intressen bör informationen också göras tillgänglig för kommissionen, Europeiska åklagarmyndigheten, inrättad genom rådets förordning (EU) 2017/1939<sup>(1)</sup> av de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt den förordningen och Europol, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794<sup>(2)</sup>. För att uppnå denna förordnings mål i fråga om att förebygga, förhindra och avskräcka kringgående av skyldigheten att anmäla eller redovisa kontanta medel bör anonymiserad riskinformation och resultat av riskanalyser också utbytas mellan medlemsstaterna och kommissionen på obligatorisk basis, i enlighet med de standarder som fastställs i genomförandeakter antagna i enlighet med denna förordning.
- (32) Det bör vara möjligt att utbyta information mellan en behörig myndighet i en medlemsstat eller kommissionen och myndigheterna i ett tredjeland förutsatt att det finns lämpliga skyddsåtgärder. Sådant utbyte bör endast tillåtas under förutsättning att relevanta nationella bestämmelser och unionsbestämmelser om grundläggande rättigheter och överföring av personuppgifter följs och efter tillstånd från de myndigheter som ursprungligen erhöll informationen. Kommissionen bör underrättas om varje fall då information utbyts med tredjeländer enligt denna förordning, och bör rapportera om detta till Europaparlamentet och rådet.
- (33) Mot bakgrund av karaktären av den information som samlas in och bärarnas och anmälarnas berättigade förväntningar på att deras personuppgifter och information avseende värdet på de kontanta medel de har fört in i eller ut ur unionen kommer att behandlas konfidentiellt, bör de behöriga myndigheterna vidta tillräckliga skyddsåtgärder för att säkerställa att de tjänstemän som behöver tillgång till informationen respekterar tystnadsplikten, och skydda sådan information på ett tillräckligt sätt mot obehörig tillgång, användning eller förmedling. Förutom om annat föreskrivs i denna förordning eller i nationell rätt, i synnerhet i samband med rättsliga förfaranden, bör sådan information inte lämnas ut utan tillstånd från den myndighet som erhöll den.

Behandling av personuppgifter i enlighet med denna förordning får även omfatta personuppgifter och bör ske i enlighet med unionsrätten. Medlemsstaterna och kommissionen bör endast behandla personuppgifter på ett sätt som är förenligt med syftet med denna förordning. Allt utlämnande, all insamling, överföring, förmedling och annan behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning bör omfattas av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 45/2001<sup>(3)</sup> och (EU) 2016/679<sup>(4)</sup>. Behandling av personuppgifter i enlighet med denna förordning bör respektera den grundläggande rätten till respekt för privat- och familjeliv som erkänns i artikel 8 i Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och rätten till respekt för privatlivet och familjelivet och rätten till skydd av personuppgifter som erkänns i artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*).

<sup>(1)</sup> Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

<sup>(2)</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

<sup>(3)</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

<sup>(4)</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (34) För den analys som utförs av FIU och för att myndigheterna i andra medlemsstater ska kunna kontrollera och verkställa skyldigheten att anmäla kontanta medel, i synnerhet i fråga om personer som tidigare har åsidosatt den skyldigheten är det nödvändigt att lagra de uppgifter som finns i anmälningarna under en tillräckligt lång period. För att FIU ska kunna utföra sin analys effektivt, och för att de behöriga myndigheterna ska kunna kontrollera och verkställa skyldigheten att anmäla eller redovisa kontanta medel i praktiken, bör den period då uppgifterna i de anmälningar som gjorts enligt denna förordning lagras inte överstiga fem år, med möjlighet till förlängning efter en grundlig bedömning av behovet och proportionaliteten av en sådan ytterligare lagring, som inte bör överstiga ytterligare tre år.
- (35) För att främja efterlevnaden och avskräcka från kringgående bör medlemsstaterna införa sanktioner för bristande efterlevnad av skyldigheten att anmäla eller redovisa kontanta medel. Sanktionerna bör endast tillämpas vid underlåtenhet att anmäla eller redovisa enligt denna förordning och bör inte beakta de eventuella brottsliga handlingar som kan ha anknytning till de kontanta medlen, vilka kan vara föremål för ytterligare utredningar och åtgärder som inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande, och bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att främja efterlevnaden. De sanktioner som införts av medlemsstaterna bör ha en motsvarande avskräckande effekt i hela unionen för överträdelse av denna förordning.
- (36) De flesta medlemsstater använder redan en harmoniserad EU-blankett för anmälan av kontanta medel (EU-CDF) på frivillig basis, men för att säkerställa enhetlig tillämpning av kontroller och att de behöriga myndigheterna behandlar, översänder och analyserar anmälningarna på ett effektivt sätt bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta mallar för anmälningsformuläret och redovisningsformuläret, att fastställa kriterier för en gemensam riskhanteringsram, att fastställa tekniska regler för utbyte av information och mallen för det formulär som ska användas för översändandet av information samt att fastställa de regler och format som ska användas för att tillhandahålla statistiska uppgifter till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011<sup>(1)</sup>.
- (37) För att förbättra den nuvarande situationen, där det endast finns begränsad tillgång till statistiska uppgifter och endast enstaka indikationer om hur mycket kontanta medel som brottslingar smugglar över unionens yttre gränser, bör ett effektivare samarbete genom informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och med kommissionen komma till stånd. För att garantera att detta utbyte av information är ändamålsenligt och effektivt bör kommissionen granska om det införda systemet uppfyller sitt syfte, eller om det finns hinder för ett snabbt och direkt utbyte av information. Kommissionen bör dessutom offentliggöra dessa statistiska uppgifter på sin webbplats.
- (38) I syfte att snabbt kunna beakta framtida ändringar av internationella standarder, såsom standarder som fastställts av FATF, eller att ta itu med kringgående av denna förordning genom användning av råvaror som används som mycket likvida värdebevarare eller genom användning av förbetalda kort bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilaga I till denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning<sup>(2)</sup>. För att säkerställa lika stor delaktighet i utarbetandet av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (39) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den transnationella omfattningen av penningtvätt och finansiering av terrorism och särdragen för den inre marknaden och dess grundläggande friheter, som endast kan genomföras fullt ut genom att säkerställa att ingen överdrivet olik behandling med grund i nationell lagstiftning tillämpas på de kontanta medel som passerar unionens yttre gränser, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

<sup>(2)</sup> EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (40) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i artikel 6 i EU-fördraget och som ingår i stadgan, särskilt i avdelning II.
- (41) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

#### Artikel 1

##### Syfte

I denna förordning föreskrivs ett system för kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen, för att komplettera den rättsliga ram för förebyggande och förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism som fastställs i direktiv (EU) 2015/849.

#### Artikel 2

##### Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *kontanta medel*:

- i) kontanter,
- ii) överlåtbara innehavarinstrument,
- iii) råvaror som används som mycket likvida värdebevarare,
- iv) förbetalda kort.

b) *förs in i eller ut ur unionen* eller *reser in i eller ut ur unionen*: förflyttas eller förflytta sig från ett territorium som ligger utanför det territorium som omfattas av artikel 355 i EUF-fördraget till det territorium som omfattas av den artikeln, eller förflyttas från det territorium som omfattas av den artikeln.

c) *kontanter*: sedlar och mynt som är i omlopp som betalningsmedel eller som har varit i omlopp som betalningsmedel och fortfarande genom finansiella institut eller centralbanker kan bytas ut till sedlar och mynt som är i omlopp som betalningsmedel.

d) *överlåtbara innehavarinstrument*: instrument andra än kontanter vilka berättigar innehavare av dem att fordra ett finansiellt belopp vid uppvisande av instrumentet utan att behöva bevisa sin identitet eller sin rätt till beloppet. Dessa instrument är

- i) resecheckar och
- ii) checkar, skuldebrev eller postanvisningar som antingen är utställda på innehavaren, undertecknade men utan betalningsmottagarens namn, har endosserats utan inskränkning, är utställda på en fiktiv betalningsmottagare eller annars har en sådan form att rätten till dem övergår vid leverans.

e) *råvaror som används som en mycket likvid värdebevarare*: varor, som anges i punkt 1 i bilaga I, som har ett stort värde i förhållande till sin volym och som enkelt kan omvandlas till kontanter genom tillgängliga handelsmarknader till endast låga transaktionskostnader.

f) *förbetalda kort*: icke-nominella kort, såsom de som förtecknas i punkt 2 i bilaga I, som innehåller eller ger tillgång till penningvärde eller medel som kan användas för betalningstransaktioner, för köp av varor eller tjänster eller för att lösa in kontanter, när ett sådant kort inte är kopplat till ett bankkonto.

g) *behöriga myndigheter*: medlemsstaternas tullmyndigheter och alla andra myndigheter som har bemyndigats av medlemsstaterna att tillämpa denna förordning.

h) *bärare*: en fysisk person som reser in i eller ut ur unionen med kontanta medel på sig, i sitt bagage eller i sitt transportmedel.

i) *oledsagade kontanta medel*: kontanta medel som utgör en del av en försändelse utan en bärare.

j) *brottslig handling*: någon av de handlingar som förtecknas i artikel 3.4 i direktiv (EU) 2015/849.

k) *finansunderrättelseenhet (FIU)*: den enhet som inrättats i en medlemsstat i syfte att genomföra artikel 32 i direktiv (EU) 2015/849.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 15 i denna förordning i syfte att ändra bilaga I till denna förordning för att beakta nya trender inom penningtvätt enligt definitionen i artikel 1.3 och 1.4 i direktiv (EU) 2015/849 eller finansiering av terrorism, enligt definitionen i artikel 1.5 i det direktivet eller ta hänsyn till bästa praxis för förebyggande och förhindrande av penningtvätt eller finansiering av terrorism eller för att förebygga och förhindra att brottslingar använder råvaror som används som mycket likvida värdebevarare och förbetalda kort i syfte att kringgå de skyldigheter som anges i artiklarna 3 och 4 i denna förordning.

#### Artikel 3

##### **Skyldighet att anmäla ledsagade kontanta medel**

1. Bärare som medför kontanta medel till ett värde av minst 10 000 EUR ska anmäla dessa kontanta medel till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de reser in i eller ut ur unionen och göra de kontanta medlen tillgängliga för kontroll. Skyldigheten att anmäla kontanta medel ska inte anses vara fullgjord om den information som uppgetts är oriktig eller ofullständig eller de kontanta medlen inte görs tillgängliga för kontroll.
2. Den anmälan som avses i punkt 1 ska innehålla uppgifter om följande:
  - a) Bäraren, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, födelsedatum och födelseort, nationalitet och nummer på en personlig id-handling.
  - b) Ägaren till de kontanta medlen, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, födelsedatum och födelseort, nationalitet och nummer på en personlig id-handling, när ägaren är en fysisk person, eller fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, registreringsnummer och i förekommande fall registreringsnummer för mervärdesskatt när ägaren är en juridisk person.
  - c) I förekommande fall, den avsedda mottagen till de kontanta medlen, inbegripet fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, födelsedatum och födelseort, nationalitet och nummer på en personlig id-handling, när den avsedda mottagaren är en fysisk person, eller fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, registreringsnummer och, i förekommande fall, registreringsnummer för mervärdesskatt när den avsedda mottagaren är en juridisk person.
  - d) Typen av och beloppet eller värdet på de kontanta medlen.
  - e) De kontanta medlens ekonomiska ursprung.
  - f) De kontanta medlens avsedda användning.
  - g) Transportvägen.
  - h) Transportmedlet.
3. De uppgifter som anges i punkt 2 i den här artikeln ska lämnas skriftligt eller elektroniskt med hjälp av det anmälningsformulär som avses i artikel 16.1 a. En styrkt kopia av anmälan ska på begäran lämnas till anmälaren.

#### Artikel 4

##### **Skyldighet att redovisa oledsagade kontanta medel**

1. Om oledsagade kontanta medel till ett värde av minst 10 000 EUR förs in i eller ut ur unionen får de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de kontanta medlen förs in i eller ut ur unionen kräva att avsändaren eller mottagaren av de kontanta medlen, eller en företrädare, allt efter omständigheterna, lämnar en redovisning, inom en fast tidsfrist på 30 dagar. De behöriga myndigheterna får tillfälligt kvarhålla de kontanta medlen tills avsändaren, mottagaren eller en företrädare lämnar redovisningen. Skyldigheten att redovisa oledsagade kontanta medel ska inte anses vara fullgjord när redovisningen inte lämnas före tidsfristens utgång, om den information som uppgetts är oriktig eller ofullständig eller om de kontanta medlen inte görs tillgängliga för kontroll.
2. Redovisningen ska innehålla uppgifter om följande:
  - a) Anmälaren, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, födelsedatum och födelseort, nationalitet och nummer på en personlig id-handling.
  - b) Ägaren till de kontanta medlen, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, födelsedatum och födelseort, nationalitet och nummer på en personlig id-handling, när ägaren är en fysisk person, eller fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, registreringsnummer och i förekommande fall registreringsnummer för mervärdesskatt, när ägaren är en juridisk person.

- c) Avsändaren av de kontanta medlen, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, födelsedatum och födelseort, nationalitet och nummer på en personlig id-handling, när ägaren är en fysisk person, eller fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, registreringsnummer och i förekommande fall registreringsnummer för mervärdesskatt, när avsändaren är en juridisk person.
- d) Mottagaren eller den avsedda mottagaren av de kontanta medlen, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, födelsedatum och födelseort, nationalitet och nummer på en personlig id-handling, när mottagaren eller den avsedda mottagaren är en fysisk person, eller fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, registreringsnummer och i förekommande fall registreringsnummer för mervärdesskatt, när mottagaren eller den avsedda mottagaren är en juridisk person.
- e) Typen av och beloppet eller värdet på de kontanta medlen.
- f) De kontanta medlens ekonomiska ursprung.
- g) De kontanta medlens avsedda användning.

3. De uppgifter som anges i punkt 2 i den här artikeln ska lämnas skriftligt eller elektroniskt med hjälp av det redovisningsformulär som avses i artikel 16.1 a. En styrkt kopia av redovisningen ska på begäran lämnas till anmälaren.

#### Artikel 5

### De behöriga myndigheternas befogenheter

1. För att kontrollera att den skyldighet att anmäla ledsagade kontanta medel som anges i artikel 3 uppfylls ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att kontrollera fysiska personer, deras bagage och deras transportmedel, i enlighet med villkoren i nationell rätt.
2. För att genomföra den skyldighet att redovisa oledsagade kontanta medel som föreskrivs i artikel 4 ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att kontrollera alla försändelser, behållare eller transportmedel som kan innehålla oledsagade kontanta medel, i enlighet med villkoren i nationell rätt.
3. Om skyldigheten att anmäla ledsagade kontanta medel enligt artikel 3 eller skyldigheten att redovisa oledsagade kontanta medel enligt artikel 4 inte har fullgjorts ska de behöriga myndigheterna skriftligen eller i elektronisk form upprätta en anmälan på tjänstens vägnar vilken i möjligaste mån ska innehålla de uppgifter som anges i artiklarna 3.2 eller 4.2, allt efter omständigheterna.
4. Kontrollerna ska främst bygga på riskanalys, i syfte att identifiera och bedöma risker och utarbeta de motåtgärder som behövs, och ska utföras inom en gemensam ram för riskhantering i enlighet med de kriterier som avses i artikel 16.1 b, där också de riskbedömningar som fastställts av kommissionen och FIU enligt direktiv (EU) 2015/849 ska beaktas.
5. Vid tillämpningen av artikel 6 ska de behöriga myndigheterna även utöva de befogenheter som tilldelas dem enligt den här artikeln.

#### Artikel 6

### Belopp under tröskelvärdet som misstänks ha anknytning till brottslig handling

1. Om de behöriga myndigheterna upptäcker en bärare med kontanta medel till ett belopp som understiger det tröskelvärde som anges i artikel 3 och att det finns tecken på att de kontanta medlen har anknytning till en brottslig handling, ska de registrera den informationen och uppgifterna som förtecknas i artikel 3.2.
2. Om de behöriga myndigheterna konstaterar att oledsagade kontanta medel som understiger det tröskelvärde som anges i artikel 4 förs in i eller ut ur unionen och att det finns tecken på att de kontanta medlen har anknytning till en brottslig handling, ska de registrera den informationen och uppgifterna som förtecknas i artikel 4.2.

#### Artikel 7

### De behöriga myndigheternas tillfälliga kvarhållande av kontanta medel

1. De behöriga myndigheterna får tillfälligt kvarhålla kontanta medel genom ett administrativt beslut i enlighet med villkoren i nationell rätt om
  - a) skyldigheten att anmäla ledsagade kontanta medel enligt artikel 3 eller skyldigheten att redovisa oledsagade kontanta medel enligt artikel 4 inte har fullgjorts, eller
  - b) det finns tecken på att de kontanta medlen, oavsett belopp, har anknytning till brottsliga handlingar.



2. Det administrativa beslut som avses i punkt 1 ska omfattas av ett effektivt rättsmedel i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i nationell rätt. De behöriga myndigheterna ska meddela en motivering av det administrativa beslutet till

- a) den person som har anmälningsskyldighet i enlighet med artikel 3 eller redovisningsskyldighet i enlighet med artikel 4, eller
- b) den person som är skyldig att lämna informationen i enlighet med artikel 6.1 eller 6.2.

3. Perioden för tillfälligt kvarhållande ska vara strikt begränsad enligt nationell rätt till den tid som krävs för att behöriga myndigheter ska kunna fastslå om omständigheterna i fallet rättfärdigar fortsatt kvarhållande. Perioden för tillfälligt kvarhållande får inte överstiga 30 dagar. Efter att de behöriga myndigheterna har genomfört en grundlig bedömning av nödvändigheten och proportionaliteten av ett ytterligare tillfälligt kvarhållande får de besluta att förlänga perioden för tillfälligt kvarhållande till högst 90 dagar.

Om inget beslut fattas om fortsatt kvarhållande av de kontanta medlen inom den perioden, eller om ett beslut fattas om att omständigheterna i fallet inte rättfärdigar fortsatt tillfälligt kvarhållande ska de kontanta medlen omedelbart släppas till

- a) den person från vilken de kontanta medlen tillfälligt kvarhölls i de situationer som avses i artikel 3 eller 4, eller
- b) den person från vilken de kontanta medlen tillfälligt kvarhölls i de situationer som avses i artikel 6.1 eller 6.2.

#### Artikel 8

##### Informationskampanjer

Medlemsstaterna ska säkerställa att personer som reser in i eller ut ur unionen eller personer som skickar oledsagade kontanta medel från unionen eller mottar oledsagade kontanta medel i unionen informeras om sina rättigheter och skyldigheter enligt denna förordning och ska, i samarbete med kommissionen, utveckla lämpligt informationsmaterial som riktar sig till dessa personer.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillräcklig finansiering finns tillgänglig för sådana informationskampanjer.

#### Artikel 9

##### Information till FIU

1. De behöriga myndigheterna ska registrera den information som erhålls i enlighet med artikel 3, 4, 5.3 eller 6 och översända den till FIU i den medlemsstat där informationen erhöles, i enlighet med de tekniska regler som avses i artikel 16.1 c.

2. Medlemsstaterna ska se till att FIU i medlemsstaten i fråga utbyter sådan information med de berörda FIU i de andra medlemsstaterna i enlighet med artikel 53.1 i direktiv (EU) 2015/849.

3. De behöriga myndigheterna ska översända den information som avses i punkt 1 så fort som möjligt, och senast 15 arbetsdagar efter den dag då informationen erhöles.

#### Artikel 10

##### Informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och kommissionen

1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska, på elektronisk väg, översända följande information till de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater:

- a) Anmälningar som upprättats på tjänstens vägnar enligt artikel 5.3.
- b) Information som erhållits enligt artikel 6.
- c) Anmälningar eller redovisningar som erhållits enligt artikel 3 eller 4, om det finns tecken på att de kontanta medlen har anknytning till brottsliga handlingar.
- d) Anonymiserad riskinformation och resultat av riskanalyser.

2. Om det finns tecken på att de kontanta medlen har anknytning till brottsliga handlingar som skulle kunna skada unionens ekonomiska intressen ska den information som avses i punkt 1 även översändas till kommissionen, till Europeiska åklagarmyndigheten av de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939, när den har behörighet att agera enligt artikel 22 i den förordningen, och till Europol, när den har behörighet att agera enligt artikel 3 i förordning (EU) 2016/794.

3. De behöriga myndigheterna ska översända den information som avses i punkterna 1 och 2 i enlighet med de tekniska regler som avses i artikel 16.1 c och med användning av det formulär som avses i enlighet med artikel 16.1 d.
4. Den information som avses i punkterna 1 a, b och c och 2 ska översändas så fort som möjligt, och senast 15 arbetsdagar efter den dag då informationen erhöles.
5. Den information och de resultat som avses i punkt 1 d ska översändas var sjätte månad.

#### Artikel 11

##### Informationsutbyte med tredjeländer

1. Vid tillämpningen av denna förordning får medlemsstaterna eller kommissionen, inom ramen för ömsesidigt administrativt bistånd, översända följande information till ett tredjeland, och efter skriftligt tillstånd från den behöriga myndighet som först erhöles informationen, förutsatt att detta översändande är förenligt med relevant nationell rätt och unionsrätt om översändande av personuppgifter till tredjeländer:
  - a) Anmälningar som upprättats på tjänstens vägnar enligt artikel 5.3.
  - b) Information som erhållits enligt artikel 6.
  - c) Anmälningar eller redovisningar som erhållits enligt artikel 3 eller 4, om det finns tecken på att de kontanta medlen har anknytning till penningtvätt eller finansiering av terrorism.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om varje översändande av information enligt punkt 1.

#### Artikel 12

##### Tystnadsplikt, konfidentialitet och uppgiftssäkerhet

1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa säkerheten för de uppgifter som erhållits i enlighet med artiklarna 3, 4, 5.3 och 6.
2. All information som de behöriga myndigheterna erhåller ska omfattas av kravet på tystnadsplikt.

#### Artikel 13

##### Skydd av personuppgifter och lagringsperioder

1. De behöriga myndigheterna ska fungera som personuppgiftsansvariga för de uppgifter de erhållit genom tillämpning av artiklarna 3, 4, 5.3 och 6.
2. Behandlingen av personuppgifter på grundval av denna förordning ska endast ske i syfte att förebygga, förhindra och bekämpa brottsliga handlingar.
3. De personuppgifter som erhålls genom tillämpning av artiklarna 3, 4, 5.3 och 6 ska vara tillgängliga endast för vederbörligen bemyndigad personal vid behöriga myndigheter och ska skyddas tillräckligt mot obehörig åtkomst eller översändande. Om inget annat föreskrivs i artiklarna 9, 10 och 11 får uppgifterna inte utlämnas eller översändas utan uttryckligt tillstånd från den behöriga myndighet som ursprungligen erhöles dem. Det tillståndet ska dock inte krävas om de behöriga myndigheterna är skyldiga att utlämna eller översända dessa uppgifter enligt den nationella rätten i den berörda medlemsstaten, i synnerhet i samband med rättsliga förfaranden.
4. De behöriga myndigheterna och FIU ska lagra personuppgifter som erhålls genom tillämpning av artiklarna 3, 4, 5.3 och 6 under en period av fem år från och med den dag då uppgifterna erhöles. Dessa personuppgifter ska raderas vid utgången av den perioden.
5. Lagringsperioden får förlängas en gång med ytterligare en period som inte får överstiga ytterligare tre år om
  - a) FIU avgör att det krävs ytterligare lagring, efter att ha utfört en grundlig bedömning av behovet och proportionaliteten av sådan ytterligare lagring, och anser att det är motiverat för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter i fråga om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, eller
  - b) behöriga myndigheter avgör att det krävs ytterligare lagring, efter att ha utfört en grundlig bedömning av behovet och proportionaliteten av sådan ytterligare lagring, och anser att det är motiverat för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter i fråga om att tillhandahålla ändamålsenliga kontroller angående skyldigheten att anmäla ledsagade kontanta medel eller skyldigheten att redovisa oledsagade kontanta medel.

#### Artikel 14

##### Sanktioner

Varje medlemsstat ska införa sanktioner, som ska tillämpas om den skyldighet att anmäla ledsagade kontanta medel som föreskrivs i artikel 3 eller den skyldighet att redovisa oledsagade kontanta medel som föreskrivs i artikel 4 inte fullgörs. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

#### Artikel 15

##### Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 2.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 2 december 2018.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 2.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 2.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

#### Artikel 16

##### Genomförandeakter

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta följande åtgärder för att säkerställa att de behöriga myndigheterna tillämpar kontroller på ett enhetligt sätt:
  - a) Mallar för det anmälningsformulär som avses i artikel 3.3 och det redovisningsformulär som avses i artikel 4.3.
  - b) Kriterierna för den gemensamma ram för riskhantering som avses i artikel 5.4, och mer specifikt riskkriterier, standarder och prioriterade kontrollområden, på grundval av de uppgifter som utbyts enligt artikel 10.1 d och unionens och internationella riktlinjer och bästa praxis.
  - c) De tekniska reglerna för ett effektivt informationsutbyte enligt artiklarna 9.1, 9.3 och 10 i den här förordningen via tullinformationssystemet (TIS) inrättat genom artikel 23 i förordning (EG) nr 515/97.
  - d) Mallen för formuläret för det översändande av information som avses i artikel 10.3.
  - e) De bestämmelser och det format som medlemsstaterna ska använda för att tillhandahålla kommissionen med anonymiserade statistiska uppgifter om anmälningar, redovisningar och överträdelse enligt artikel 18.
2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 i den här artikeln ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.2.

#### Artikel 17

##### Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté för kontroll av kontanta medel. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

*Artikel 18***Översändande av information om tillämpningen av denna förordning**

1. Senast den 4 december 2021 ska medlemsstaterna översända följande till kommissionen:
  - a) Förteckningen över behöriga myndigheter.
  - b) Uppgifter om de sanktioner som har införts enligt artikel 14.
  - c) Anonymiserade statistiska uppgifter om anmälningar och redovisningar, kontroller och överträdelser, med användning av det format som avses i artikel 16.1 e.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar av den information som avses i punkt 1 a och b senast en månad efter det att ändringarna träder i kraft.

Den information som avses i punkt 1 c ska lämnas till kommissionen åtminstone var sjätte månad.

3. Kommissionen ska göra den information som avses i punkt 1 a och alla eventuella ändringar av denna information enligt punkt 2 tillgänglig för alla övriga medlemsstater.
4. Kommissionen ska varje år offentliggöra den information som avses i punkt 1 a och c, och alla eventuella ändringar av denna information enligt punkt 2, på sin webbplats och ska på ett tydligt sätt informera användarna om de kontroller som gäller för kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen.

*Artikel 19***Utvärdering**

1. Senast den 3 december 2021 och därefter vart femte år ska kommissionen på grundval av den information som regelbundet mottagits från medlemsstaterna lämna en rapport om tillämpningen av denna förordning till Europaparlamentet och rådet.

Den rapport som avses i första stycket ska särskilt bedöma huruvida

- a) andra tillgångar bör inkluderas i denna förordnings tillämpningsområde,
- b) redovisningsförfarandet för oledsagade kontanta medel är effektivt,
- c) tröskelvärdet för oledsagade kontanta medel bör ses över,
- d) informationsflödena i enlighet med artiklarna 9 och 10 och i synnerhet användningen av TIS är effektiva eller huruvida det finns hinder för ett snabbt och direkt utbyte av kompatibla och jämförbara uppgifter mellan behöriga myndigheter och med FIU, och
- e) de sanktioner som medlemsstaterna inför är effektiva, proportionella och avskräckande och förenliga med etablerad rättspraxis från Europeiska unionens domstol och huruvida de har en motsvarande avskräckande effekt i hela unionen för överträdelser av denna förordning.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska i förekommande fall innehålla
  - a) en sammanställd information från medlemsstaterna om kontanta medel med anknytning till brottslig handling som skulle kunna skada unionens ekonomiska intressen, och
  - b) information om informationsutbyte med tredjeländer.

*Artikel 20***Upphävande av förordning (EG) nr 1889/2005**

Förordning (EG) nr 1889/2005 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

*Artikel 21***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 3 juni 2021. Artikel 16 ska dock tillämpas från och med den 2 december 2018.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 23 oktober 2018.

*På Europaparlamentets vägnar*

A. TAJANI

*Ordförande*

*På rådets vägnar*

K. EDTSTADLER

*Ordförande*

\_\_\_\_\_

## BILAGA I

**Råvaror som används som mycket likvida värdebevarare och förbetalda kort som anses vara kontanta medel i enlighet med artikel 2.1 a iii och iv**

1. Råvaror som används som mycket likvida värdebevarare:
    - a) Mynt med ett guldinnehåll på minst 90 %.
    - b) Investeringsguld såsom tackor, klimpar eller klumpar med ett guldinnehåll på minst 99,5 %.
  2. Förbetalda kort: p.m.
-

## BILAGA II

## JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1889/2005	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
—	Artikel 4
Artikel 4.1	Artikel 5
Artikel 5.2	Artikel 6
Artikel 4.2	Artikel 7
—	Artikel 8
Artikel 5.1	Artikel 9
Artikel 6	Artikel 10
Artikel 7	Artikel 11
Artikel 8	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 9	Artikel 14
—	Artikel 15
—	Artikel 16
—	Artikel 17
—	Artikel 18
Artikel 10	Artikel 19
—	Artikel 20
Artikel 11	Artikel 21
—	Bilaga I
—	Bilaga II

# DIREKTIV

## EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/1673

av den 23 oktober 2018

### om bekämpande av penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet <sup>(1)</sup>, och

av följande skäl:

- (1) Penningtvätt och därmed relaterad finansiering av terrorism och organiserad brottslighet utgör fortfarande betydande problem på unionsnivå och skadar den finansiella sektorns integritet, stabilitet och anseende samt hotar unionens inre marknad och inre säkerhet. För att gripa sig an dessa problem och komplettera och skärpa tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 <sup>(2)</sup> syftar detta direktiv till att bekämpa penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser, vilket möjliggör ett effektivare och snabbare gränsöverskridande samarbete mellan behöriga myndigheter.
- (2) Att anta åtgärder enbart på nationell nivå, eller till och med på unionsnivå, utan att beakta internationell samordning och internationellt samarbete skulle få mycket begränsad verkan. De åtgärder som antas av unionen i syfte att bekämpa penningtvätt bör därför vara förenliga med och minst lika stränga som andra åtgärder som vidtas i internationella forum.
- (3) När unionen vidtar åtgärder bör även i fortsättningen särskilt beaktas rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) och instrument från andra internationella organisationer och organ som aktivt bekämpar penningtvätt och finansiering av terrorism. De unionsrättsakter som är relevanta i sammanhanget bör i lämplig utsträckning anpassas ytterligare till de internationella standarderna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och spridning som antogs av FATF i februari 2012 (nedan kallade *de reviderade FATF-rekommendationerna*). Unionen bör i egenskap av signatär till Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism införliva kraven i den konventionen i sin rättsordning.
- (4) I rådets rambeslut 2001/500/RIF <sup>(3)</sup> fastställs krav med avseende på kriminalisering av penningtvätt. Det rambeslutet är dock inte tillräckligt omfattande, och den nuvarande kriminaliseringen av penningtvätt är inte tillräckligt konsekvent för att penningtvätt ska kunna bekämpas på ett verkningsfullt sätt i hela unionen, och leder till brister i upprätthållandet av efterlevnaden och till hinder för samarbetet mellan de behöriga myndigheterna i olika medlemsstater.

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 september 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 oktober 2018.

<sup>(2)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

<sup>(3)</sup> Rådets rambeslut 2001/500/RIF av den 26 juni 2001 om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott (EGT L 182, 5.7.2001, s. 1).



- (5) Definitionen av sådan brottslig verksamhet som utgör förbrott till penningtvätt bör vara tillräckligt enhetlig i alla medlemsstater. Medlemsstaterna bör säkerställa att alla brott som kan leda till fängelsestraff under en period angiven i detta direktiv anses utgöra förbrott till penningtvätt. I den mån tillämpningen av dessa straffnivåer inte redan gör det, bör medlemsstaterna dessutom inkludera en rad olika brott inom var och en av de brottskategorier som förtecknas i detta direktiv. Medlemsstaterna bör i så fall kunna bestämma hur brotten inom varje kategori ska avgränsas. Om en brottskategori, till exempel terrorism eller miljöbrott, inkluderar brott som fastställs i unionsrättsakter bör det hänvisas till de rättsakterna i detta direktiv. Medlemsstaterna bör emellertid betrakta alla brott som fastställs i de unionsrättsakterna som förbrott till penningtvätt. All slags straffbar inblandning i ett förbrott såsom det är kriminaliserat i enlighet med nationell rätt bör vid tillämpningen av detta direktiv också betraktas som brottslig verksamhet. I fall där unionsrätten tillåter medlemsstaterna att föreskriva andra sanktioner än straffrättsliga påföljder bör det i detta direktiv inte uppställas krav på att medlemsstaterna klassificerar överträdelserna i de fallen som förbrott vid tillämpningen av detta direktiv.
- (6) Användning av virtuella valutor medför nya risker och utmaningar när det gäller bekämpande av penningtvätt. Medlemsstaterna bör säkerställa att dessa risker hanteras på lämpligt sätt.
- (7) Med tanke på de konsekvenser som penningtvättsbrott som begås av offentliganställda får för den offentliga sfären och för offentliga institutioners integritet bör medlemsstaterna kunna överväga att i enlighet med sina rättstraditioner inkludera strängare påföljder för offentliganställda i sitt nationella regelverk.
- (8) Skattebrott som rör direkta och indirekta skatter bör omfattas av definitionen av brottslig verksamhet i linje med de reviderade FATF-rekommendationerna. Med tanke på att det i olika medlemsstater kan vara olika skattebrott som utgör en brottslig verksamhet som kan leda till de påföljder som avses i detta direktiv kan rekvisiten för skattebrott i nationell rätt skilja sig åt. Detta direktiv syftar dock inte till att harmonisera rekvisiten för skattebrott i nationell rätt.
- (9) I straffrättsliga förfaranden som rör penningtvätt bör medlemsstaterna ge varandra hjälp i så stor utsträckning som möjligt och säkerställa att utbyte av uppgifter sker på ett ändamålsenligt sätt och i god tid, i enlighet med nationell rätt och unionens befintliga regelverk. Skillnaderna mellan definitionerna av förbrott i nationell rätt bör inte hindra det internationella samarbetet i brottmål som rör penningtvätt. Samarbetet med tredjeländer bör intensifieras, särskilt genom att inrättande av ändamålsenliga åtgärder och mekanismer för bekämpande av penningtvätt uppmuntras och stöds samt genom att bättre internationellt samarbete på detta område säkerställs.
- (10) Detta direktiv är inte tillämpligt på penningtvätt som inbegriper egendom som härrör från brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, vilken omfattas av särskilda regler som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 <sup>(1)</sup>. Detta påverkar inte möjligheten för medlemsstaterna att införliva detta direktiv och direktiv (EU) 2017/1371 genom en enda övergripande ram på nationell nivå. I enlighet med artikel 325.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska medlemsstaterna vidta samma åtgärder för att bekämpa bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen som de vidtar för att bekämpa bedrägerier som riktar sig mot deras egna ekonomiska intressen.
- (11) Medlemsstaterna bör säkerställa att vissa typer av penningtvätt också är straffbara när de begås av samma person som gjort sig skyldig till den brottsliga verksamheten som gav upphov till egendomen (så kallad självtvätt). I sådana fall, där penningtvätten inte bara består i innehav eller användning av egendom, utan även inbegriper överlåtelse, omsättning, hemlighållande eller döljande av egendom och resulterar i skada utöver den som redan har orsakats av den brottsliga verksamheten, till exempel genom att den egendom som härrör från brottslig verksamhet sätts i omlopp och dess olagliga härkomst därigenom hemlighålls, bör den penningtvättsverksamheten vara straffbar.

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

- (12) För att straffrättsliga åtgärder ska vara verkningsfulla mot penningtvätt bör en fällande dom vara möjlig utan att det är nödvändigt att fastställa exakt vilken brottslig verksamhet som gav upphov till egendomen eller nödvändigt att det finns en tidigare eller samtidig fällande dom för den brottsliga verksamheten, samtidigt som hänsyn tas till alla relevanta omständigheter och bevis. Det bör vara möjligt för medlemsstater att i linje med sina nationella rättssystem säkerställa detta på annat sätt än genom lagstiftning. Lagföring avseende penningtvätt bör inte heller hindras av det faktum att den brottsliga verksamheten begåtts i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, med förbehåll för de villkor som anges i detta direktiv.
- (13) Syftet med detta direktiv är att kriminalisera penningtvätt som begås uppsåtligen och med vetskap om att egendomen härrörde från brottslig verksamhet. I det sammanhanget bör detta direktiv inte skilja mellan situationer där egendomen härrör direkt från brottslig verksamhet och situationer där den härrör indirekt från brottslig verksamhet, i linje med den vida definitionen av *vinning* i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU <sup>(1)</sup>. Vid bedömningen av om egendomen härrör från brottslig verksamhet och av om personen i fråga hade vetskap om det, bör de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall beaktas, till exempel att värdet på egendomen inte står i proportion till den tilltalades lagligen förvärvade inkomst och att den brottsliga verksamheten och förvärvet av egendomen skedde inom samma tidsram. Uppsåt och vetskap kan härledas från objektiva, faktiska omständigheter. Eftersom det i detta direktiv fastställs minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder inom området penningtvätt står det medlemsstaterna fritt att anta eller bibehålla strängare straffrättsliga bestämmelser inom det området. Medlemsstaterna bör t.ex. kunna föreskriva att penningtvätt som sker av oaktsamhet eller grov oaktsamhet utgör ett brott. Hänvisningar i detta direktiv till penningtvätt som sker av oaktsamhet bör uppfattas på det sättet för medlemsstater som kriminaliserar sådana handlingar.
- (14) För att avskräcka från penningtvätt i hela unionen bör medlemsstaterna säkerställa att penningtvätt är belagt med ett maximistraff på minst fyra års fängelse. Den skyldigheten påverkar inte individualiseringen och utdömandet av påföljder och verkställigheten av domar i enlighet med de konkreta omständigheterna i varje enskilt fall. Medlemsstaterna bör även föreskriva ytterligare sanktioner eller åtgärder, såsom böter, tillfällig eller permanent uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag och förmåner, tillfälliga näringsförbud eller tillfälliga förbud mot att ställa upp i val till eller kandidera till en offentlig tjänst. Den skyldigheten påverkar inte domarens eller domstolens rätt att avgöra huruvida ytterligare sanktioner eller åtgärder ska åläggas, med hänsyn till samtliga omständigheter i det enskilda fallet.
- (15) Även om det inte finns någon skyldighet att utdöma en strängare påföljd bör medlemsstaterna säkerställa att domaren eller domstolen har möjlighet att beakta de försvärande omständigheter som fastställs i detta direktiv när de bestämmer straffet för gärningsmän. Det är fortfarande upp till domaren eller domstolen att avgöra om straffet ska skärpas på grund av den specifika försvärande omständigheten med beaktande av samtliga faktiska omständigheter i det enskilda fallet. Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att föreskriva försvärande omständigheter om nationell rätt föreskriver att brott som fastställs i rådets rambeslut 2008/841/RIF <sup>(2)</sup>, eller brott begångna av fysiska personer i egenskap av ansvariga enheter vid utövandet av den yrkesmässiga verksamheten, ska bestraffas som separata brott och detta kan leda till strängare påföljder.
- (16) Frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott eliminerar de ekonomiska incitamenten till brottslighet. I direktiv 2014/42/EU fastställs minimiregler om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i samband med straffrättsliga ärenden. Det direktivet kräver även att kommissionen lägger fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om direktivets genomförande, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Medlemsstaterna bör åtminstone säkerställa frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i samtliga fall som föreskrivs i direktiv 2014/42/EU. Medlemsstaterna bör även starkt överväga att möjliggöra förverkande i samtliga fall där det inte är möjligt att inleda eller slutföra ett straffrättsligt förfarande, inklusive i fall där gärningsmannen har avlidit. I enlighet med Europaparlamentets och rådets begäran i det uttalande som åtföljde direktiv 2014/42/EU kommer kommissionen att lägga fram en rapport med en analys av om det är genomförbart och om det finns några fördelar med att införa ytterligare gemensamma bestämmelser om förverkande av egendom som härrör från brottslig verksamhet, inklusive i fall där det inte finns någon eller några specifika personer som dömts för den brottsliga verksamheten i fråga. I den analysen kommer skillnaderna mellan medlemsstaternas rättstraditioner och rättssystem att beaktas.

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 29.4.2014, s. 39).

<sup>(2)</sup> Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet (EUT L 300, 11.11.2008, s. 42).

- (17) Med tanke på att både gärningsmän och vinningen från brottslig verksamhet är rörliga, och med tanke på de komplicerade gränsöverskridande utredningar som krävs för att bekämpa penningtvätt, bör samtliga medlemsstater fastställa sin behörighet för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att utreda och lagföra sådan verksamhet. Medlemsstaterna bör därigenom säkerställa att deras behörighet omfattar situationer i vilka ett brott begås med hjälp av informations- och kommunikationsteknik till vilken åtkomsten skett från deras territorium, oavsett om sådan teknik är baserad inom deras territorium eller inte.
- (18) Enligt rådets rambeslut 2009/948/RIF <sup>(1)</sup> och rådets beslut 2002/187/RIF <sup>(2)</sup> ska behöriga myndigheter i två eller flera medlemsstater som driver parallella straffrättsliga förfaranden avseende samma sakförhållanden och samma person, med bistånd av Eurojust inleda direkta samråd med varandra, i synnerhet för att säkerställa att alla brott som omfattas av detta direktiv lagförs.
- (19) För att säkerställa framgångsrika utredningar och lagföringar av penningtvättsbrott, bör de som har ansvaret för att utreda eller lagföra sådana brott ha möjlighet att använda effektiva utredningsverktyg, såsom de som används vid bekämpande av organiserad brottslighet eller andra allvarliga brott. Det bör därigenom säkerställas att tillräckligt med personal och riktad utbildning, resurser och uppdaterad teknisk kapacitet är tillgängliga. Användningen av sådana verktyg, i enlighet med nationell rätt, bör vara riktad och ske med beaktande av proportionalitetsprincipen och arten och allvaret hos de brott som utreds och med iakttagande av rätten till skydd av personuppgifter.
- (20) Detta direktiv ersätter vissa bestämmelser i rambeslut 2001/500/RIF för de medlemsstater som är bundna av detta direktiv.
- (21) Detta direktiv respekterar de principer som erkänns i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), respekterar grundläggande rättigheter och friheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inbegripet principerna i avdelningarna II, III, V och VI som omfattar bland annat rätten till respekt för privatlivet och familjelivet och rätten till skydd av personuppgifter, legalitetsprincipen och proportionalitetsprincipen i fråga om brott och straff, som även omfattar kravet på precision, klarhet och förutsägbarhet inom straffrätten, oskuldspresumtionen samt misstänkta och tilltalades rätt att få tillgång till advokat, rätten att inte vittna mot sig själv och rätten till en rättvis rättegång. Detta direktiv måste genomföras i enlighet med dessa rättigheter och principer samt med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och andra skyldigheter på området för mänskliga rättigheter enligt internationell rätt.
- (22) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att i alla medlemsstater belägga penningtvätt med straffrättsliga påföljder som är effektiva, proportionella och avskräckande, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av detta direktivs omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (23) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket och Irland inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.
- (24) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark. Rambeslut 2001/500/RIF fortsätter att vara bindande för och tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

#### Artikel 1

#### Syfte och tillämpningsområde

1. Detta direktiv fastställer minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder inom området penningtvätt.

<sup>(1)</sup> Rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42).

<sup>(2)</sup> Rådets beslut 2002/187/RIF av den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet (EGT L 63, 6.3.2002, s. 1).

2. Detta direktiv är inte tillämpligt på penningtvätt när det gäller egendom som härrör från brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, vilket omfattas av särskilda bestämmelser i direktiv (EU) 2017/1371.

## Artikel 2

### Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *brottslig verksamhet*: alla former av kriminell inblandning i brott som i enlighet med nationell rätt bestraffas med frihetsberövande eller frihetsberövande åtgärd där maximistraffet är mer än ett år eller, i medlemsstater som har en minimitröskel för brott i sitt rättssystem, brott som bestraffas med frihetsberövande eller frihetsberövande åtgärd där lägsta straffet är mer än sex månader. Under alla omständigheter ska brott inom följande kategorier betraktas som brottslig verksamhet:
  - a) Deltagande i organiserade kriminella grupper och beskyddarverksamhet, däribland de brott som anges i rådets rambeslut 2008/841/RIF.
  - b) Terrorism, däribland de brott som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 <sup>(1)</sup>.
  - c) Människohandel och smuggling av migranter, däribland de brott som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU <sup>(2)</sup> och rådets rambeslut 2002/946/RIF <sup>(3)</sup>.
  - d) Sexuell exploatering, däribland de brott som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU <sup>(4)</sup>.
  - e) Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, däribland de brott som anges i rådets rambeslut 2004/757/RIF <sup>(5)</sup>.
  - f) Olaglig handel med vapen.
  - g) Olaglig handel med stöldgods och annat gods.
  - h) Korruption, däribland de brott som anges i konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i <sup>(6)</sup> och i rådets rambeslut 2003/568/RIF <sup>(7)</sup>.
  - i) Bedrägeri, däribland de brott som anges i rådets rambeslut 2001/413/RIF <sup>(8)</sup>.

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

<sup>(2)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

<sup>(3)</sup> Rådets rambeslut 2002/946/RIF av den 28 november 2002 om förstärkning av den straffrättsliga ramen för att förhindra hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (EGT L 328, 5.12.2002, s. 1).

<sup>(4)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (EUT L 335, 17.12.2011, s. 1).

<sup>(5)</sup> Rådets rambeslut 2004/757/RIF av den 25 oktober 2004 om minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel (EUT L 335, 11.11.2004, s. 8).

<sup>(6)</sup> Rådets akt av den 26 maj 1997 om utarbetande på grundval av artikel K 3.2 c i Fördraget om Europeiska unionen av konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i (EGT C 195, 25.6.1997, s. 1).

<sup>(7)</sup> Rådets rambeslut 2003/568/RIF av den 22 juli 2003 om kampen mot korruption inom den privata sektorn (EUT L 192, 31.7.2003, s. 54).

<sup>(8)</sup> Rådets rambeslut 2001/413/RIF av den 28 maj 2001 om bekämpning av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter (EGT L 149, 2.6.2001, s. 1).

- j) Penningförfalskning, däribland de brott som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/62/EU <sup>(1)</sup>.
  - k) Varumärkesförfalskning och piratkopiering av varor.
  - l) Miljöbrott, däribland de brott som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG <sup>(2)</sup> eller i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/123/EG <sup>(3)</sup>.
  - m) Mord och grov misshandel.
  - n) Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
  - o) Rån eller stöld.
  - p) Smuggling.
  - q) Skattebrott som rör direkta och indirekta skatter, såsom föreskrivet i nationell rätt.
  - r) Utpressning.
  - s) Förfalskning.
  - t) Sjöroveri.
  - u) Insiderhandel och marknadsmanipulation, däribland de brott som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU <sup>(4)</sup>.
  - v) It-brottslighet, däribland de brott som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/40/EU <sup>(5)</sup>.
2. *egendom*: tillgångar av alla slag, både fysiska och icke-fysiska, lösa och fasta, materiella och immateriella, samt juridiska dokument och instrument av alla slag, även i elektronisk eller digital form, som styrker äganderätten till eller rättigheter knutna till sådana tillgångar.
3. *juridisk person*: varje enhet som är en juridisk person enligt tillämplig rätt, med undantag för stater eller offentliga organ vid utövandet av offentliga maktbefogenheter och offentliga internationella organisationer.

### Artikel 3

#### Penningtvättsbrott

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande handlingar, om de begås uppsåtligen, är straffbara:
- a) Omsättning eller överlåtelse av egendom med vetskap om att egendomen härrör från brottslig verksamhet, i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung eller för att hjälpa någon som är inblandad i sådan verksamhet att undandra sig de rättsliga följderna av sitt handlande.
  - b) Hemlighållande eller döljande av en viss egendoms rätta beskaffenhet eller ursprung, dess belägenhet, förfogandet över den, dess förflyttning, de rättigheter som är knutna till den eller äganderätten till den, med vetskap om att egendomen härrör från brottslig verksamhet.
  - c) Förvärv, innehav eller användning av egendom, med vetskap om, vid tiden för mottagandet, att egendomen härrörde från brottslig verksamhet.
2. Medlemsstaterna får vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de handlingar som avses i punkt 1 är straffbara om gärningsmannen misstänkte, eller borde ha känt till, att egendomen härrörde från brottslig verksamhet.

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/62/EU av den 15 maj 2014 om straffrättsligt skydd av euron och andra valutor mot penningförfalskning och om ersättande av rådets rambeslut 2000/383/RIF (EUT L 151, 21.5.2014, s. 1).

<sup>(2)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

<sup>(3)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/123/EG av den 21 oktober 2009 om ändring av direktiv 2005/35/EG om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser (EUT L 280, 27.10.2009, s. 52).

<sup>(4)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU av den 16 april 2014 om straffrättsliga påföljder för marknadsmissbruk (marknadsmissbruksdirektiv) (EUT L 173, 12.6.2014, s. 179).

<sup>(5)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/40/EU av den 12 augusti 2013 om angrepp mot informationssystem och om ersättande av rådets rambeslut 2005/222/RIF (EUT L 218, 14.8.2013, s. 8).

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att
  - a) en tidigare eller samtidig fällande dom för den brottsliga verksamhet som egendomen härrörde från inte utgör en förutsättning för en fällande dom för de brott som avses i punkterna 1 och 2,
  - b) en fällande dom för de brott som avses i punkterna 1 och 2 är möjlig om det kan fastställas att egendomen härrörde från brottslig verksamhet utan att det därvid är nödvändigt att fastställa alla faktiska omständigheter eller alla förhållanden rörande den brottsliga verksamheten, inbegripet gärningsmannens identitet,
  - c) de brott som avses i punkterna 1 och 2 omfattar egendom som härrör från en handling som utförts inom en annan medlemsstats territorium eller inom ett tredjelands territorium, om den handlingen skulle utgöra brottslig verksamhet om den hade begåtts på det egna territoriet.
4. När det gäller punkt 3 c i denna artikel får medlemsstaterna vidare kräva att den relevanta handlingen utgör ett brott enligt den nationella rätten i den andra medlemsstaten eller det tredjeland där brottet begåtts, utom då den utgör ett av de brott som avses i artikel 2.1 a–e och h enligt definitionen i tillämplig unionsrätt.
5. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de handlingar som avses i punkt 1 a och b är straffbara om de begås av personer som begick eller var inblandade i den brottsliga verksamhet från vilken egendomen härrörde.

#### Artikel 4

### Medhjälp, anstiftan och försök

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att medhjälp, anstiftan och försök till de brott som avses i artikel 3.1 och 3.5 är straffbara.

#### Artikel 5

### Påföljder för fysiska personer

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 3 och 4 är belagda med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3.1 och 3.5 är belagda med ett maximistraff på minst fyra års fängelse.
3. Medlemsstaterna ska även vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att fysiska personer som begått de brott som avses i artiklarna 3 och 4 vid behov blir föremål för ytterligare sanktioner eller åtgärder.

#### Artikel 6

### Försvårande omständigheter

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa, när det gäller de brott som avses i artiklarna 3.1, 3.5 och 4, att det ska ses som en försvårande omständighet
  - a) att brottet begicks inom ramen för en kriminell organisation i den mening som avses i rambeslut 2008/841/RIF, eller
  - b) att gärningsmannen är en ansvarig enhet i den mening som avses i artikel 2 i direktiv (EU) 2015/849 och begick brottet vid utövandet av sin yrkesmässiga verksamhet.
2. Medlemsstaterna får, när det gäller de brott som avses i artiklarna 3.1, 3.5 och 4, föreskriva att det ska ses som en försvårande omständighet
  - a) att värdet av den egendom som är föremål för penningtvätt är betydande, eller
  - b) att den egendom som är föremål för penningtvätt härrör från ett av de brott som avses i artikel 2.1 a–e och h.

#### Artikel 7

### Juridiska personers ansvar

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att juridiska personer kan hållas ansvariga för vart och ett av de brott som avses i artiklarna 3.1, 3.5 och 4 och som begås till deras förmån av någon som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation, och som har en ledande ställning inom den juridiska personen grundad på
  - a) en behörighet att företräda den juridiska personen,

- b) en befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
- c) en befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att juridiska personer kan hållas ansvariga när brister i den övervakning eller kontroll som ska utföras av en person som avses i punkt 1 i denna artikel har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till förmån för denna begå något av de brott som avses i artiklarna 3.1, 3.5 och 4.

3. Juridiska personers ansvar enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel ska inte utesluta att straffrättsliga förfaranden inleds mot fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till något av de brott som avses i artiklarna 3.1, 3.5 och 4.

#### Artikel 8

##### Sanktioner för juridiska personer

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en juridisk person som hålls ansvarig enligt artikel 7 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, vilka ska innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och får innefatta andra sanktioner, såsom

- a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfällig eller permanent uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbuds förfaranden, bidrag och förmåner,
- c) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- d) rättslig övervakning,
- e) ett rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,
- f) tillfällig eller permanent stängning av inrättningar som har använts för att begå brottet.

#### Artikel 9

##### Förverkande

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras behöriga myndigheter i enlighet med direktiv 2014/42/EU, beroende på vad som är lämpligt, fryser eller förverkar vinning som härrör från något av de brott som avses i det här direktivet och hjälpmedel som använts eller varit avsedda att användas för att begå något av dessa brott eller bidra till att något av dessa brott begås.

#### Artikel 10

##### Behörighet

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet beträffande de brott som avses i artiklarna 3 och 4 i följande fall:

- a) Brottet har begåtts helt eller delvis inom dess territorium.
- b) Gärningsmannen är medborgare i medlemsstaten.

2. En medlemsstat ska underrätta kommissionen om den beslutar att utvidga sin behörighet till brott som avses i artiklarna 3 och 4 som begåtts utanför dess territorium i följande fall:

- a) Gärningsmannen har sin hemvist inom dess territorium.
- b) Brottet har begåtts till förmån för en juridisk person som är etablerad inom dess territorium.

3. Om ett brott som avses i artiklarna 3 och 4 omfattas av fler än en medlemsstats behörighet och vilken som helst av dessa medlemsstater har möjlighet att lagföra på grundval av samma faktiska omständigheter, ska de berörda medlemsstaterna samarbeta för att besluta vilken av dem som ska lagföra gärningsmannen, i syfte att koncentrera lagföringen till en enda medlemsstat.

Hänsyn ska tas till följande faktorer:

- a) Inom vilken medlemsstats territorium brottet begicks.
- b) Gärningsmannens nationalitet eller hemvist.
- c) Offrets eller offrens ursprungsland.
- d) Det territorium inom vilket gärningsmannen påträffades.

Ärendet ska, om så är lämpligt och i enlighet med artikel 12 i rambeslut 2009/948/RIF, hänskjutas till Eurojust.

*Artikel 11***Utredningsverktyg**

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att effektiva utredningsverktyg, såsom de som används för att bekämpa organiserad brottslighet eller andra allvarliga brott, är tillgängliga för de personer, enheter eller avdelningar som har ansvaret för att utreda eller lagföra de brott som avses i artiklarna 3.1, 3.5 och 4.

*Artikel 12***Ersättande av vissa bestämmelser i rambeslut 2001/500/RIF**

Artikel 1 b och artikel 2 i rambeslut 2001/500/RIF ersätts med avseende på de medlemsstater som är bundna av detta direktiv, utan att det påverkar dessa medlemsstaters skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande av det rambeslutet med nationell rätt.

För de medlemsstater som är bundna av detta direktiv ska hänvisningar till de bestämmelser i rambeslut 2001/500/RIF som avses i första stycket anses som hänvisningar till detta direktiv.

*Artikel 13***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 3 december 2020. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 14***Rapportering**

Kommissionen ska senast den 3 december 2022 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

Kommissionen ska senast den 3 december 2023 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av detta direktivs mervärde för bekämpandet av penningtvätt samt dess inverkan på grundläggande rättigheter och friheter. På grundval av den rapporten ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för att ändra detta direktiv. Kommissionen ska beakta den information som medlemsstaterna lämnar.

*Artikel 15***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 16***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Strasbourg den 23 oktober 2018.

*På Europaparlamentets vägnar*

A. TAJANI

*Ordförande*

*På rådets vägnar*

K. EDTSTADLER

*Ordförande*



# BESLUT

## EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2018/1674

av den 23 oktober 2018

**om ändring av rådets beslut 2003/17/EG vad gäller likvärdighet av fältbesiktningar i Förbundsrepubliken Brasilien av utsädesodlingar av foderväxter och stråsäd och om likvärdighet av utsäde av foderväxter och stråsäd som produceras i Förbundsrepubliken Brasilien, samt vad gäller likvärdighet av fältbesiktningar i Republiken Moldavien av utsädesodlingar av stråsäd, köksväxter och olje- och spånadsväxter och om likvärdighet av utsäde av stråsäd, köksväxter och olje- och spånadsväxter som produceras i Republiken Moldavien**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande <sup>(1)</sup>,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet <sup>(2)</sup>, och

av följande skäl:

- (1) I rådets beslut 2003/17/EG <sup>(3)</sup> föreskrivs att på vissa villkor ska fältbesiktningar av vissa utsädesodlingar i de tredjeländer som finns uppförda på förteckningen anses likvärdiga med fältbesiktningar som genomförs enligt unionsrätten, och att utsäde av vissa arter av foderväxter, stråsäd, betor samt olje- och spånadsväxter som har producerats i dessa länder på vissa villkor ska anses likvärdigt med utsäde som producerats i enlighet med unionsrätten.
- (2) Förbundsrepubliken Brasilien (nedan kallad *Brasilien*) har lämnat in en begäran till kommissionen om att dess system för fältbesiktningar av utsädesodlingar av foderväxter och stråsäd samt utsäde av foderväxter och stråsäd som producerats och certifierats i Brasilien ska beviljas likvärdighet.
- (3) Kommissionen har undersökt den relevanta brasilianska lagstiftningen och, på grundval av en granskning från 2016 av systemet för offentlig kontroll och certifiering av utsäde av foderväxter och stråsäd i Brasilien och dess likvärdighet med unionens krav, offentliggjort sina resultat i en rapport med titeln *Slutrapport om en granskning i Brasilien den 11–19 april 2016 för utvärdering av systemet för offentlig kontroll och certifiering av utsäde och dess likvärdighet med EU:s krav*.
- (4) Slutsatsen av granskningen är att fältbesiktningar av utsädesodlingar, provtagning, undersökning och offentliga efterhandskontroller av utsäde av foderväxter och stråsäd genomförs på lämpligt sätt och uppfyller de villkor som anges i bilaga II till beslut 2003/17/EG och de krav som anges i rådets direktiv 66/401/EEG <sup>(4)</sup> respektive 66/402/EEG <sup>(5)</sup>. Vidare har det konstaterats att de nationella myndigheter som är ansvariga för att certifiera utsäde i Brasilien har sakkunskap och fungerar på lämpligt sätt.

<sup>(1)</sup> EUT C 227, 28.6.2018, s. 76.

<sup>(2)</sup> Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 september 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 oktober 2018.

<sup>(3)</sup> Rådets beslut 2003/17/EG av den 16 december 2002 om likvärdighet av fältbesiktningar av utsädesodlingar i tredje land och om likvärdighet av utsäde producerat i tredje land (EGT L 8, 14.1.2003, s. 10).

<sup>(4)</sup> Rådets direktiv 66/401/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av foderväxter (EGT 125, 11.7.1966, s. 2298/66).

<sup>(5)</sup> Rådets direktiv 66/402/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av stråsäd (EGT 125, 11.7.1966, s. 2309/66).

- (5) Republiken Moldavien har lämnat in en begäran till kommissionen om att dess system för fältbesiktningar av utsädesodlingar av stråsäd, köksväxter och olje- och spånadsväxter samt utsäde av stråsäd, köksväxter och olje- och spånadsväxter som producerats och certifierats i Republiken Moldavien ska beviljas likvärdighet.
- (6) Kommissionen har undersökt den relevanta moldaviska lagstiftningen och, på grundval av en granskning från 2016 av systemet för offentlig kontroll och certifiering av utsäde av stråsäd, köksväxter och olje- och spånadsväxter i Republiken Moldavien och dess likvärdighet med unionens krav, offentliggjort sina resultat i en rapport med titeln *Slutrapport om en granskning i Republiken Moldavien den 14–21 juni 2016 för utvärdering av systemet för offentlig kontroll och certifiering av utsäde och dess likvärdighet med EU:s krav*.
- (7) Slutsatsen av granskningen är att fältbesiktningar av utsädesodlingar, provtagning, undersökning och offentliga efterhandskontroller av utsäde av stråsäd, köksväxter och olje- och spånadsväxter genomförs på lämpligt sätt och uppfyller de villkor som anges i bilaga II till beslut 2003/17/EG och de krav som anges i rådets direktiv 66/402/EEG, 2002/55/EG <sup>(1)</sup> respektive 2002/57/EG <sup>(2)</sup>. Vidare har det konstaterats att de nationella myndigheter som är ansvariga för att certifiera utsäde i Republiken Moldavien har sakkunskap och fungerar på lämpligt sätt.
- (8) Det är därför lämpligt att bevilja likvärdighet vad gäller fältbesiktningar av utsädesodlingar av foderväxter och stråsäd i Brasilien och vad gäller utsäde av foderväxter och stråsäd som producerats i Brasilien och officiellt certifierats av de brasilianska myndigheterna.
- (9) Det är också lämpligt att bevilja likvärdighet vad gäller fältbesiktningar av utsädesodlingar av stråsäd, köksväxter och olje- och spånadsväxter i Republiken Moldavien och vad gäller utsäde av stråsäd, köksväxter och olje- och spånadsväxter som producerats i Republiken Moldavien och officiellt certifierats av de moldaviska myndigheterna.
- (10) Det finns efterfrågan i unionen på import av utsäde av köksväxter från tredjeländer, däribland Republiken Moldavien. Därför bör beslut 2003/17/EG omfatta officiellt certifierat utsäde av köksväxter i enlighet med direktiv 2002/55/EG för att tillgodose efterfrågan på sådant utsäde med ursprung i Republiken Moldavien, liksom i andra tredjeländer i framtiden.
- (11) Med beaktande av tillämpliga bestämmelser utfärdade av Internationella frökontrollorganisationen (ISTA) är det lämpligt att det berörda tredjelandet tillhandahåller ett officiellt uttalande om att provtagning och undersökning av utsädet har genomförts i enlighet med bestämmelserna i ISTA:s internationella regler för frökontroll (nedan kallade *ISTA-reglerna*) vad gäller internationella orange certifikat för utsädespartier och att utsädespartierna åtföljs av ett sådant certifikat.
- (12) Mot bakgrund av att det försök med undantag när det gäller provtagning och analys av utsäde som anges i bilaga V.A till det beslut som antogs av OECD:s råd den 28 september 2000 om OECD:s system för sortkontroll av utsäde som är avsett för internationell handel har löpt ut, bör alla hänvisningar till det försöket utgå.
- (13) Mot bakgrund av Kroatiens anslutning till unionen 2013 bör alla hänvisningar till landet som ett tredjeland utgå.
- (14) Beslut 2003/17/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

#### Artikel 1

#### Ändringar av beslut 2003/17/EG

Beslut 2003/17/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska inledningen ersättas med följande:

”Sådana fältbesiktningar som avser utsädesodlingar av arterna i bilaga I till detta beslut och som utförs i de tredjeländer som anges i samma bilaga ska anses likvärdiga med fältbesiktningar utförda enligt direktiven 66/401/EEG, 66/402/EEG, 2002/54/EG och 2002/55/EG samt rådets direktiv 2002/57/EG (\*) på följande villkor:

(\*) Rådets direktiv 2002/55/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av köksväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 33).”

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv 2002/55/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av köksväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 33).

<sup>(2)</sup> Rådets direktiv 2002/57/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 74).

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

*”Artikel 2*

Utsäde av de arter som anges i bilaga I till detta beslut, vilket producerats i de tredjeländer som anges i den bilagan och officiellt certifierats av de myndigheter som anges i den bilagan, ska anses likvärdigt med utsäde som uppfyller villkoren i direktiven 66/401/EEG, 66/402/EEG, 2002/54/EG, 2002/55/EG och 2002/57/EG om det uppfyller de villkor som fastställts i punkt B i bilaga II till detta beslut.”

3. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När likvärdiga utsädespartier har 'märkts om och återförslutits' i gemenskapen enligt OECD:s system för sortkontroll av utsäde som är avsett för internationell handel, ska bestämmelserna i direktiven 66/401/EEG, 66/402/EEG, 2002/54/EG, 2002/55/EG och 2002/57/EG för återförslutning av förpackningar som producerats i gemenskapen tillämpas på motsvarande sätt.

Första stycket ska inte påverka tillämpningen av de OECD-regler som är tillämpliga på sådana åtgärder.”

b) Punkt 2 b ska ersättas med följande:

”b) för EG-småförpackningar enligt direktiv 66/401/EEG, 2002/54/EG eller 2002/55/EG.”

4. Bilagorna till beslut 2003/17/EG ska ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

*Artikel 2*

**Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 3*

**Adressater**

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 23 oktober 2018.

*På Europaparlamentets vägnar*

A. TAJANI

*Ordförande*

*På rådets vägnar*

K. EDTSTADLER

*Ordförande*

## BILAGA

Bilagorna I och II till beslut 2003/17/EG ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) I tabellen ska följande poster införas i alfabetisk ordning:

"BR	Ministry of Agriculture, Livestock and Food Supply	66/401/EEG
	Esplanada dos Ministérios, bloco D 70.043-900 Brasilia-DF	66/402/EEG"
"MD	National Agency for Food Safety (ANSA)	66/402/EEG
	str. Mihail Kogălniceanu 63,	2002/55/EG
	MD-2009, Chisinau	2002/57/EG"

b) I fotnoten till tabellen som avses i led a ska följande termer införas i alfabetisk ordning: "BR – Brasilien,", "MD – Republiken Moldavien,".

c) I fotnoten till den tabellen ska termen "HR – Kroatien," utgå.

2. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) I punkt A.1 ska följande strecksats läggas till efter femte strecksatsen:

"— Utsäde av köksväxter, i fråga om de arter som avses i direktiv 2002/55/EG."

b) Punkt B ska ändras på följande sätt:

i) I punkt 1 första stycket ska följande strecksats läggas till efter femte strecksatsen:

"— Utsäde av köksväxter, i fråga om de arter som avses i direktiv 2002/55/EG."

ii) I punkt 2.1 ska följande strecksats införas efter den tredje strecksatsen:

"— Direktiv 2002/55/EG, bilaga II."

iii) Punkt 2.2 ska ersättas med följande:

"2.2 För undersökning av om de villkor som fastställs i punkt 2.1 är uppfyllda, ska officiella eller officiellt övervakade prov tas i enlighet med ISTA:s regler och provens vikter ska överensstämja med de vikter som föreskrivs för dessa metoder, med hänsyn till vad som anges i följande direktiv:

— Direktiv 66/401/EEG, bilaga III, kolumnerna 3 och 4.

— Direktiv 66/402/EEG, bilaga III, kolumnerna 3 och 4.

— Direktiv 2002/54/EG, bilaga II, andra raden.

— Direktiv 2002/55/EG, bilaga III.

— Direktiv 2002/57/EG, bilaga III, kolumnerna 3 och 4."

iv) Punkt 2.3 ska ersättas med följande:

"2.3 Undersökningen ska genomföras officiellt eller under officiell övervakning i enlighet med ISTA:s regler."

v) Punkt 2.4 ska utgå.

vi) I punkt 3.1 ska andra strecksatsen ersättas med följande:

”— Uppgift om att provtagning och undersökning av utsädet har genomförts enligt gängse internationella metoder, formulerat på följande sätt: 'Provtagning och undersökning genomförd i enlighet med bestämmelserna i ISTA:s internationella regler för frökontroll vad gäller internationella orange certifikat för utsädespartier av ..., (namn på eller medlemskod för ISTA-utsädeskontrollstationen)'.”

vii) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Utsädespartiet ska åtföljas av ett internationellt orange ISTA-certifikat för utsädespartier med uppgifter om de villkor som avses i punkt 2.”

---

## II

(Icke-lagstiftningsakter)

## BESLUT

## EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2018/1675

av den 2 oktober 2018

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan från Nederländerna – EGF/2018/001 NL/Finansiella tjänster)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1927/2006 <sup>(1)</sup>, särskilt artikel 15.4,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning <sup>(2)</sup>, särskilt punkt 13,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Målet med Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad *fonden*) är att stödja arbetstagare som blivit uppsagda och egenföretagare vars verksamhet upphört till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln på grund av globaliseringen, till följd av en fortsatt global finansiell och ekonomisk kris, eller till följd av en ny global finansiell och ekonomisk kris, och att hjälpa dem att återintegreras på arbetsmarknaden.
- (2) Det högsta årliga beloppet för fonden får i enlighet med artikel 12 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 <sup>(3)</sup> inte överstiga 150 miljoner EUR (i 2011 års priser).
- (3) Den 23 februari 2018 lämnade Nederländerna in en ansökan om stöd från fonden med anledning av uppsägningar inom 20 företag som är verksamma inom sektorn för finansiella tjänster i följande nederländska regioner: Friesland, Drenthe and Overijssel i Nederländerna. Ansökan kompletterades med ytterligare information i enlighet med artikel 8.3 i förordning (EU) nr 1309/2013. Ansökan uppfyller villkoren för fastställande av ekonomiskt stöd från fonden i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EU) nr 1309/2013.
- (4) Fonden bör därför utnyttjas för tillhandahållande av det ekonomiska stöd på 1 192 500 EUR som Nederländerna ansökt om.
- (5) För att minimera den tid det tar att bevilja stöd från fonden bör detta beslut tillämpas från och med den dag då det antas.

<sup>(1)</sup> EUT L 347, 20.12.2013, s. 855.

<sup>(2)</sup> EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

<sup>(3)</sup> Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 1 192 500 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2018.

*Artikel 2*

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*. Det ska tillämpas från och med den 2 oktober 2018.

Utfärdat i Strasbourg den 2 oktober 2018.

*På Europaparlamentets vägnar*

A. TAJANI

*Ordförande*

*På rådets vägnar*

J. BOGNER-STRAUSS

*Ordförande*

---

**Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen)**

*(Europeiska unionens officiella tidning L 218 av den 13 augusti 2008)*

Sidan 71, artikel 21 g

I stället för:

”g) De uppgifter i länkade ansökningsakter för make och barn som avses i artikel 9.4 a–b.”

ska det stå:

”g) De uppgifter i länkade ansökningsakter för make och barn som avses i artikel 9.4 a och b.”

---









ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)  
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)



**Europeiska unionens publikationsbyrå**  
2985 Luxemburg  
LUXEMBURG

**SV**